

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 110

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 55

24 kwietnia 2012

Spis treści

I Akty ustawodawcze

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/11/UE z dnia 19 kwietnia 2012 r. zmieniająca dyrektywę 2004/40/WE w sprawie minimalnych wymagań w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa dotyczących narażenia pracowników na ryzyko spowodowane czynnikami fizycznymi (polami elektromagnetycznymi) (osiemnastą dyrektywę szczegółową w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) 1

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 349/2012 z dnia 16 kwietnia 2012 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu winowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 3
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 350/2012 z dnia 23 kwietnia 2012 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu 17
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 351/2012 z dnia 23 kwietnia 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 661/2009 w zakresie wymagań dotyczących homologacji typu w odniesieniu do montowania systemów ostrzegania przed niezamierzoną zmianą pasa ruchu w pojazdach silnikowych 18

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 352/2012 z dnia 23 kwietnia 2012 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	31
--	----

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 353/2012 z dnia 23 kwietnia 2012 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych cel przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 971/2011 na rok gospodarczy 2011/2012	33
---	----

DECYZJE

★ Decyzja Rady 2012/205/WPZiB z dnia 23 kwietnia 2012 r. zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu	35
---	----

★ Decyzja Rady 2012/206/WPZiB z dnia 23 kwietnia 2012 r. zmieniająca decyzję 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii	36
---	----

2012/207/UE:

★ Decyzja delegowana Komisji z dnia 8 lutego 2012 r. zmieniająca załącznik III do decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1080/2011/UE w sprawie udzielenia gwarancji UE dla Europejskiego Banku Inwestycyjnego na pokrycie strat poniesionych w związku z pożyczkami i gwarancjami udzielonymi na zabezpieczenie pożyczek na potrzeby projektów poza granicami Unii oraz uchylecia decyzji nr 633/2009/WE w odniesieniu do Syrii	38
--	----

2012/208/UE:

★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 20 kwietnia 2012 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2011/861/UE w sprawie tymczasowego odstępstwa od reguł pochodzenia określonych w załączniku II do rozporządzenia Rady (WE) nr 1528/2007 w celu uwzględnienia szczególnej sytuacji Kenii w odniesieniu do fileatów z tuńczyka (tuna loins) (notyfikowana jako dokument nr C(2012) 2463)	39
---	----

2012/209/UE:

★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 20 kwietnia 2012 r. w sprawie stosowania przepisów o kontroli i przemieszczaniu określonych dyrektywą Rady 2008/118/WE w odniesieniu do niektórych dodatków, zgodnie z art. 20 ust. 2 dyrektywy Rady 2003/96/WE (notyfikowana jako dokument nr C(2012) 2484)	41
--	----

2012/210/UE:

★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 23 kwietnia 2012 r. w sprawie zatwierdzenia programu „Ensus voluntary scheme under RED for Ensus bioethanol production” w odniesieniu do wykazania spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju zgodnie z dyrektywami 2009/28/WE oraz 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady	42
---	----

Sprostowania

★ Sprostowanie do decyzji Komisji 2011/383/UE z dnia 28 czerwca 2011 r. ustanawiającej kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE uniwersalnym środkiem czyszczącym i środkiem do czyszczenia urządzeń sanitarnych (Dz.U. L 169 z 29.6.2011)	44
--	----

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2012/11/UE

z dnia 19 kwietnia 2012 r.

zmieniająca dyrektywę 2004/40/WE w sprawie minimalnych wymagań w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa dotyczących narażenia pracowników na ryzyko spowodowane czynnikami fizycznymi (polami elektromagnetycznymi) (osiemnastą dyrektywę szczegółową w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 153 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Po wejściu w życie dyrektywy 2004/40/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ zainteresowane strony, w szczególności w środowiskach medycznych, wyraziły poważne obawy co do wpływu, jaki wdrożenie tej dyrektywy może wywrzeć na stosowanie procedur medycznych opartych na obrazowaniu medycznym, jak również co do jej wpływu na niektóre rodzaje działalności przemysłowej.

(2) Komisja przeanalizowała argumenty przedstawione przez zainteresowane strony i postanowiła ponownie rozpatrzyć niektóre przepisy dyrektywy 2004/40/WE w oparciu o nowe dowody naukowe.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 22 lutego 2012 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 29 marca 2012 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 11 kwietnia 2012 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 159 z 30.4.2004, s. 1.

(3) Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/46/WE ⁽⁴⁾ odroczono termin transpozycji dyrektywy 2004/40/WE do dnia 30 kwietnia 2012 r., aby umożliwić przyjęcie w tym terminie nowej dyrektywy opierającej się na najnowszych dowodach.

(4) W dniu 14 czerwca 2011 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący nowej dyrektywy mającej zastąpić dyrektywę 2004/40/WE. Celem nowej dyrektywy jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników, a jednocześnie ciągłości i rozwoju działalności medycznej i innej działalności przemysłowej wykorzystującej pola elektromagnetyczne. W związku z tym większość państw członkowskich nie dokonała dotąd transpozycji dyrektywy 2004/40/WE w oczekiwaniu na przyjęcie nowej dyrektywy do dnia 30 kwietnia 2012 r.

(5) Z uwagi na techniczną złożoność tematu mało prawdopodobne jest jednak przyjęcie nowej dyrektywy do dnia 30 kwietnia 2012 r.

(6) W związku z tym termin wyznaczony na 30 kwietnia 2012 r. powinien zostać przesunięty. Konieczne jest zatem, aby niniejsza dyrektywa weszła w życie z dniem jej opublikowania,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W art. 13 ust. 1 dyrektywy 2004/40/WE datę „30 kwietnia 2012 r.” zastępuje się datą „31 października 2013 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 114 z 26.4.2008, s. 88.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 19 kwietnia 2012 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

M. BØDSKOV

Przewodniczący

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 349/2012

z dnia 16 kwietnia 2012 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu winowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4 i art. 11 ust. 2, 5 i 6,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską („Komisja”) po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Poprzednie dochodzenia i obowiązujące środki

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 130/2006 ⁽²⁾ („rozporządzenie pierwotne”) Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe, wynoszące od 0 % do 34,9 %, na przywóz kwasu winowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („Chiny”). Przypomina się, że stawka ostatecznego cła antydumpingowego nałożonego na kwas winowy produkowany przez chińskiego producenta eksportującego Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co., Ltd. („Hangzhou Bioking”) wynosiła 0 %, podczas gdy w stosunku do pozostałych chińskich producentów eksportujących wynosiła ona od 4,7 % do 34,9 %.
- (2) W dniu 22 lutego 2008 r., po przeprowadzeniu przeglądu wszczętego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, Rada – rozporządzeniem (WE) nr 150/2008 ⁽³⁾ – zmieniła zakres wyżej wymienionych środków.

- (3) W dniu 16 kwietnia 2012 r., w następstwie przeglądu obowiązujących środków stosowanych w odniesieniu do Hangzhou Bioking, wszczętego na podstawie art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1515/2001, w świetle raportu Organu Apelacyjnego WTO zatytułowanego „Meksyk – ostateczne środki antydumpingowe wprowadzone w odniesieniu do wołowiny i ryżu” (Mexico – Definitive Anti-Dumping Measures on Beef and Rice) ⁽⁴⁾, w którego pkt 305 i 306 stwierdza się, że producent eksportujący, co do którego w dochodzeniu pierwotnym stwierdzono brak stosowania dumpingu, musi zostać wyłączony z zakresu stosowania środka ostatecznego nakładanego w wyniku takiego dochodzenia i nie może podlegać przeglądowi administracyjnemu i przeglądowi ze względu na zmienione okoliczności, Rada rozporządzeniem (UE) nr 332/2012 ⁽⁵⁾ zmieniła środki dotyczące Hangzhou Bioking.

- (4) Dochodzenie, które doprowadziło do wprowadzenia środków nałożonych rozporządzeniem pierwotnym, będzie zwane dalej „dochodzeniem pierwotnym”.

2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (5) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu ⁽⁶⁾ obowiązujących środków antydumpingowych Komisja otrzymała w dniu 27 października 2009 r. wniosek o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia tych środków zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Wniosek został złożony przez następujących producentów („wnioskodawcy”): Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie S.r.l. oraz Comercial Quimica Sarasa SL, reprezentujących znaczną część, w tym przypadku ponad 50 %, całkowitej unijnej produkcji kwasu winowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ Dz.U. L 23 z 27.1.2006, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 48 z 22.2.2008, s. 1.⁽⁴⁾ WT/DS295/AB/R z dnia 29 listopada 2005 r.⁽⁵⁾ Dz.U. L 108 z 20.4.2012, s. 1.⁽⁶⁾ Dz.U. C 211 z 4.8.2010, s. 11.

- (6) W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków obowiązujących w odniesieniu do przywozu kwasu winowego pochodzącego z Chin istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu i szkody dla przemysłu unijnego.

3. Wszczęcie przeglądu wygaśnięcia

- (7) Po konsultacji z Komitetem Doradczym i ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie przeglądu wygaśnięcia, Komisja ogłosiła w dniu 26 stycznia 2011 r., w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”), wszczęcie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

4. Postępowania równoległe

- (8) Komisja ogłosiła ponadto w dniu 29 lipca 2011 r. wszczęcie postępowania antydumpingowego ⁽²⁾ na podstawie art. 5 w odniesieniu do przywozu kwasu winowego pochodzącego z Chin i z ograniczeniem do jednego chińskiego producenta eksportującego, Hangzhou Bioking.
- (9) Tego samego dnia Komisja ogłosiła wszczęcie częściowego przeglądu okresowego ⁽³⁾ na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, dotyczącego środków antydumpingowych mających zastosowanie do przywozu kwasu winowego pochodzącego z Chin w zakresie ograniczonym do zbadania dumpingu w odniesieniu do dwóch chińskich producentów eksportujących, a mianowicie Changmao Biochemical Engineering Co., Ltd, Hangzhou City oraz Ninghai Organic Chemical Factory, Ninghai.

5. Dochodzenie

5.1. Okres objęty dochodzeniem przeglądowym i okres badany

- (10) Dochodzenie dotyczące kontynuacji dumpingu objęło okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądowym” lub „ODP”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądowym („okres badany”).

5.2. Strony zainteresowane dochodzeniem

- (11) Komisja oficjalnie zawiadomiła wnioskodawców, pozostałych znanych producentów unijnych, producentów eksportujących, importerów, zainteresowanych użytkowników w Unii oraz ich stowarzyszenia, a także

przedstawicieli państwa wywozu, którego dotyczy postępowanie, o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia.

- (12) Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie uwag na piśmie oraz zgłoszenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.

- (13) Ze względu na dużą liczbę producentów eksportujących z Chin, niepowiązanych importerów w Unii oraz producentów unijnych, których dotyczyło dochodzenie, w zawiadomieniu o wszczęciu przewidziano kontrolę wyrwykową zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o konieczności przeprowadzenia kontroli wyrwykowej, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wyżej wymienione strony zostały wezwane, na podstawie art. 17 rozporządzenia podstawowego, do zgłoszenia się do Komisji w ciągu 15 dni od opublikowania zawiadomienia o wszczęciu i do dostarczenia informacji wymaganych w zawiadomieniu o wszczęciu.

- (14) W świetle otrzymanych odpowiedzi zdecydowano o zastosowaniu kontroli wyrwykowej w odniesieniu do producentów unijnych. Żaden niepowiązany importer w Unii nie współpracował w ramach dochodzenia. Z producentów eksportujących z Chin tylko dwóch wyraziło gotowość do współpracy w ramach dochodzenia. W związku z tym zdecydowano, że przeprowadzanie kontroli wyrwykowej nie jest konieczne w odniesieniu do producentów eksportujących.

- (15) Sześciu producentów unijnych przedstawiło informacje wymagane w zawiadomieniu o wszczęciu i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Na podstawie informacji otrzymanych od tychże producentów unijnych Komisja dokonała doboru próby składającej się z czterech producentów unijnych, których uznano za reprezentatywnych dla przemysłu unijnego pod względem wielkości sprzedaży produktu podobnego w Unii. Łączna wielkość ich sprzedaży stanowiła 61 % wielkości sprzedaży na rynku unijnym.

- (16) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od czterech objętych próbą producentów unijnych, dwóch użytkowników w Unii, a także od dwóch producentów eksportujących w Chinach. Ponadto dwóch współpracujących producentów unijnych dostarczyło wymagane ogólne dane do celów analizy szkody.

- (17) Wywóz dokonany przez Hangzhou Bioking, którego indywidualny margines dumpingu wyniósł w dochodzeniu pierwotnym zero, wyłączono zarówno z analizy dumpingu, jak i szkody, w tym z analizy prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu i ryzyka ponownego wystąpienia szkody wynikającej z przywozu po cenach dumpingowych. Podstawą do analizy zawartej w obecnym przeglądzie był zatem wywóz produktu objętego postępowaniem z Chin do Unii w ODP z wyłączeniem wywozu dokonywanego przez producenta Hangzhou Bioking, zwany w niniejszym rozporządzeniu także „wywozem objętym środkami”.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 26.1.2011, s. 14.

⁽²⁾ Dz.U. C 223 z 29.7.2011, s. 11.

⁽³⁾ Dz.U. C 223 z 29.7.2011, s. 16.

(18) Służby Komisji prowadziły dalsze badanie i weryfikację informacji uważanych za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i spowodowanej nim szkody oraz do określenia interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

a) producenci unijni:

- Comercial Quimica Sarasa SL,
- Alcoholera Vinícola Europea S.A.,
- Distillerie Mazzari SpA,
- Distillerie Bonollo SpA;

b) producenci eksportujący w Chinach:

- Changmao Biochemical Engineering Co Ltd,
- Ninghai Organical Chemical Factory;

c) użytkownicy:

- Danisco A/S,
- Kerry (NL) B.V.;

d) producent w państwie analogicznym:

- Tarcol S.A., Argentyna.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

(19) Produkt objęty niniejszym przeglądem jest taki sam jak produkt określony w rozporządzeniu (WE) nr 150/2008 wprowadzającym zmiany zakresu środków ustanowionych rozporządzeniem pierwotnym, jak wyjaśniono powyżej. Produktem objętym postępowaniem jest mianowicie kwas winowy, z wyłączeniem kwasu D(-)-winowego skręcającego płaszczyznę światła spolaryzowanego w lewo o co najmniej 12,0 stopni, mierzoną w roztworze wodnym zgodnie z metodą opisaną w Farmakopei Europejskiej, pochodzący z Chin, obecnie objęty kodem CN ex 2918 12 00 (kod TARIC 2918 12 00 90) („produkt objęty postępowaniem”).

(20) Dochodzenie przeglądowe potwierdziło podobnie jak dochodzenie pierwotne, że produkt objęty postępowaniem przywożony na rynek unijny i produkty wytwarzane i sprzedawane przez producentów eksportujących na rynkach krajowych, a także produkty wytwarzane i sprzedawane w Unii przez przemysł unijny („produkt

podobny”), mają te same podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne oraz zastosowania. Produkty te uznaje się zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI DUMPINGU

1. Uwagi wstępne

(21) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy wygaśnięcie obowiązujących środków prowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu.

(22) Jak wspomniano w motywie 13, ze względu na potencjalnie dużą liczbę producentów eksportujących, których dotyczy niniejszy przegląd, w zawiadomieniu o wszczęciu przewidziano kontrolę wrywkową. Z 20 znanych producentów eksportujących tylko dwa przedsiębiorstwa, obydwa korzystające z traktowania na zasadach rynkowych, zgłosiły się, zgadzając się na współpracę. Przywóz ze strony tych dwóch przedsiębiorstw stanowi większość przywozu produktu objętego postępowaniem z Chin do Unii w ODP z wyłączeniem wywozu dokonywanego przez przedsiębiorstwo Hangzhou Bioking, którego indywidualny margines dumpingu wynosił w dochodzeniu pierwotnym zero.

2. Przywóz dumpingowy w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym

2.1. Państwo analogiczne

(23) Jako że gospodarka Chin znajduje się w okresie transformacji, wartość normalną dla producentów eksportujących, którym nie przyznano traktowania na zasadach rynkowych („MET”), ustala się zgodnie z przepisami art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego na podstawie cen lub wartości konstruowanej w odpowiednim państwie trzecim o gospodarce rynkowej („państwo analogiczne”).

(24) Podobnie jak w dochodzeniu pierwotnym, w zawiadomieniu o wszczęciu zaproponowano Argentynę jako państwo analogiczne do celów ustalenia wartości normalnej. Zainteresowanym stronom umożliwiono zgłaszanie uwag w sprawie stosowności tego wyboru.

(25) Jeden użytkownik przemysłowy kwasu winowego wskazał na pewne ograniczenia związane z wyborem Argentyny jako rynku analogicznego, twierdząc, że rynek ten nie powinien być jedynym punktem odniesienia do celów określenia wartości normalnej. Zainteresowana strona podniosła w szczególności kwestię rzekomych różnic w procesach produkcji w Chinach i w Argentynie, ograniczonej wielkości rocznej produkcji w porównaniu do produkcji światowej i wahań kursów wymiany walut. Żaden z tych argumentów nie został jednak poparty dokumentacją dowodową.

(26) W każdym bądź razie już w dochodzeniu pierwotnym starannie przeanalizowano kwestię odmiennych procesów produkcyjnych w Argentynie i Chinach oraz wynikający stąd wpływ na rachunek kosztów i wycenę produktu objętego postępowaniem, stwierdzając, że kwestia ta nie zmienia porównywalności produktów, które zostały uznane za podobne. Jako że zarzut przedstawiony przez użytkownika przemysłowego nie wniósł żadnych nowych elementów, a jego twierdzenia nie zostały poparte dowodami, argument ten odrzuca się. Ustalenia obecnego przeglądu wygaśnięcia potwierdzają zatem ustalenia dochodzenia pierwotnego, a mianowicie to, że różnice w procesie produkcyjnym nie miały wpływu na porównywalność produktów.

(27) Ograniczona w porównaniu z rynkiem światowym kwasu winowego wielkość rocznej produkcji w Argentynie nie stanowi istotnego argumentu przy ocenie, czy dany rynek jest odpowiedni do ustalenia wartości normalnej na rynku analogicznym. Dochodzenie potwierdziło bowiem, że Argentyna jest otwartym i konkurencyjnym rynkiem, na którym działają co najmniej dwa podmioty. W związku z powyższym argument ten zostaje odrzucony.

(28) Argumentu dotyczącego znacznych wahań kursów wymiany walut pomiędzy regionami nie poparto dowodami. Ponadto w wyniku dochodzenia na miejscu nie zgromadzono żadnych elementów wskazujących na jakiegokolwiek zakłócenia kursów wymiany walut pomiędzy regionami. W związku z powyższym argument ten zostaje odrzucony.

(29) W związku z tym, podobnie jak w dochodzeniu pierwotnym, uznano, że Argentyna jest odpowiednim państwem analogicznym, na podstawie którego ustalona zostanie wartość normalna.

(30) Skontaktowano się z dwoma znanymi przedsiębiorstwami argentyńskimi, lecz tylko jedno z nich wyraziło zgodę na współpracę, udzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i na wizytę weryfikacyjną. Dane liczbowe dotyczące tego przedsiębiorstwa wykorzystano do określenia wartości normalnej.

2.2. Wartość normalna

(31) W stosunku do dwóch przedsiębiorstw, którym przyznano MET w dochodzeniu pierwotnym, wartość normalną ustalono na podstawie ich własnych danych. Zgodnie z art. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy sprzedaż krajowa kwasu winowego niezależnym klientom była reprezentatywna w ODP, tj. czy wielkość sprzedaży produktu z przeznaczeniem na konsumpcję krajową stanowiła 5 % lub więcej ich wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii.

(32) W odniesieniu do jednego przedsiębiorstwa, któremu przyznano MET, wartość normalną musiano skonstruować, ponieważ jego sprzedaż krajowa była niewystarczająca, by można ją było uznać za reprezentatywną, jak to

wyjaśniono w motywie 31. Dlatego też ustaloną wartość normalną obliczono, wykorzystując odnoszące się do tego przedsiębiorstwa koszty wytwarzania z doliczeniem kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku osiąganego przy sprzedaży krajowej dokonanej w zwykłym obrocie handlowym.

(33) W stosunku do drugiego przedsiębiorstwa, któremu przyznano MET, ze względu na fakt, że sprzedaż krajowa była reprezentatywna i dokonywana w zwykłym obrocie handlowym, wartość normalną ustalono na podstawie cen płaconych przez niezależnych klientów w państwie wywozu.

(34) W stosunku do przedsiębiorstw, którym nie przyznano MET w dochodzeniu pierwotnym, wartość normalną ustalono na podstawie art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego w oparciu o informacje uzyskane od współpracującego producenta w państwie analogicznym.

(35) Dlatego też oceniono również sprzedaż krajową na rzecz niezależnych klientów w państwie analogicznym na podstawie kryterium określonego w art. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja stwierdziła, że sprzedaży tej dokonano w wystarczających ilościach oraz w zwykłym obrocie handlowym i że można ją zatem było wykorzystać w celu ustalenia wartości normalnej dla przedsiębiorstw, którym nie przyznano MET.

2.3. Cena eksportowa

(36) Cała sprzedaż eksportowa do Unii dokonywana przez współpracujących producentów eksportujących była realizowana bezpośrednio do niezależnych klientów mających siedzibę w Unii. Zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego cenę eksportową ustalono na podstawie cen faktycznie zapłaconych lub należnych.

(37) Informacje odnośnie do cen eksportowych pobieranych przez wszystkich pozostałych producentów mających swoją siedzibę w Chinach uzyskano na podstawie danych statystycznych dotyczących przywozu dostępnych w bazie danych na podstawie art. 14 ust. 6.

2.4. Porównanie

(38) Wartość normalną i cenę eksportową porównywano na podstawie ceny *ex-works*.

(39) Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową współpracujących producentów eksportujących, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, uwzględniono w postaci dostosowań pewne różnice dotyczące transportu, ubezpieczenia, podatków i kosztów kredytu, które miały wpływ na ceny i ich porównywalność.

(40) W celu rzetelnego porównania wartości normalnej *ex-works* z państwa analogicznego i ceny eksportowej, jak wskazano powyżej w motywie 37, ceny eksportowe CIF dostosowano do poziomu *ex-works* na podstawie danych zgromadzonych w trakcie wizyt weryfikacyjnych.

2.5. Margines dumpingu

- (41) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego margines dumpingu ustalono na podstawie porównania między średnią ważoną wartości normalnej a średnią ważoną ceny eksportowej.
- (42) W odniesieniu do współpracujących producentów eksportujących, którym przyznano MET w dochodzeniu pierwotnym, porównanie to wykazało, że przedsiębiorstwa te kontynuowały dumping, choć na nieco niższym poziomie.
- (43) Obliczone cło rezydualne wykazało występowanie istotnego poziomu dumpingu, wyższego nawet niż w dochodzeniu pierwotnym.

3. Prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu

- (44) W nawiązaniu do analizy występowania dumpingu w ODP zbadano również prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu.
- (45) W tym zakresie przeanalizowano następujące elementy: wielkość i ceny przywozu po cenach dumpingowych z Chin, moce produkcyjne oraz wolne moce produkcyjne w Chinach, atrakcyjność rynku unijnego i rynków pozostałych państw trzecich.

3.1. Wielkość i ceny przywozu po cenach dumpingowych z Chin

- (46) Po nałożeniu ostatecznych środków w styczniu 2006 r. przywóz po cenach dumpingowych z Chin nadal wzrastał, z 3 034 ton metrycznych („t”) w 2007 r. do 3 649 t w ODP, czyli o około 20 %. Jednocześnie udział w rynku przywozu po cenach dumpingowych z Chin wzrósł o 1,0 punkt procentowy w okresie badanym z 12,6 % w 2007 r. do 13,5 % w ODP.
- (47) W tym samym okresie ceny przywozu po cenach dumpingowych z Chin utrzymywały się na względnie stałym poziomie, odnotowując wzrost o 12,6 % między 2007 r. i 2008 r., a następnie stały spadek w 2009 r. i ODP, osiągając w ODP poziom z 2007 r.

3.2. Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Chinach

- (48) Różne, ogólnie dostępne źródła informacji⁽¹⁾ wskazują na to, że całkowite moce produkcyjne w Chinach w zakresie kwasu winowego wykazują dużą nadwyżkę w stosunku do popytu na chińskim rynku krajowym.
- (49) Całkowite moce produkcyjne w Chinach oszacowano na około 25 000 t, biorąc pod uwagę informacje zebrane na miejscu podczas dochodzenia i w wyniku późniejszych badań rynku⁽²⁾. Przy szacowanej konsumpcji wynoszącej

5 000 t rynek chiński jest niewielki w stosunku do dostępnych mocy produkcyjnych w Chinach.

- (50) Dodać należy, że istnieją silne przesłanki wskazujące na to, że moce produkcyjne w Chinach są nawet wyższe niż 25 000 t. I tak całkowite moce produkcyjne dwóch współpracujących chińskich eksporterów wzrosły o ponad 200 %, jeśli porównać dane za pierwotny OD z danymi za bieżący ODP. Odpowiednie wolne moce produkcyjne wynosiły około 20 % całkowitej mocy produkcyjnej w ODP.
- (51) Z informacji zgromadzonych na podstawie streszczeń sprawozdań, o których mowa powyżej w motywie 48, i z publicznie dostępnych informacji wynika ponadto, że w 2007 r. utworzono co najmniej dwóch nowych producentów kwasu winowego.

(52) Na tej podstawie jest oczywiste, że moce produkcyjne w Chinach są nieproporcjonalnie duże w stosunku do konsumpcji krajowej, co jest potwierdzeniem dla faktu, że chińscy producenci mają wyraźną potrzebę wzmocnienia swojej pozycji na rynkach eksportowych.

3.3. Atrakcyjność rynku unijnego i pozostałych rynków trzecich

- (53) Z informacji zebranych u chińskich współpracujących przedsiębiorstw wynika, że poziom cen stosowanych w stosunku do państw trzecich jest zgodny z poziomem cen możliwym do uzyskania przez nie na rynku unijnym. Jak wspomniano powyżej, na rynku krajowym Chin istnieje istotna nadwyżka mocy produkcyjnych wskazująca na silną i naturalną potrzebę znalezienia alternatywnych rynków, które mogłyby wchłonąć tę nadwyżkę.
- (54) Rynek unijny jest zdecydowanie największy na świecie; odpowiada on za około 40 % światowej konsumpcji kwasu winowego i wciąż rośnie, jak wspomniano w motywie 60. Na podstawie informacji zebranych w toku dochodzenia jest również jasne, że chińskie przedsiębiorstwa wykazały duże zainteresowanie rozbudowywaniem swej obecności na największym rynku zbytu na świecie oraz utrzymaniem znacznego udziału w rynku unijnym.

4. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu

- (55) W świetle powyższych ustaleń można uznać, że istotne ilości przywozu z Chin w dalszym ciągu dokonywane są po cenach dumpingowych i że istnieje duże prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu. Biorąc pod uwagę potencjalne wolne moce produkcyjne w Chinach, w tym nowych producentów, którzy pojawili się na rynku chińskim, oraz fakt, że rynek unijny jest największym rynkiem na świecie, cechującym się atrakcyjnym poziomem cen, można stwierdzić, że chińscy eksporterzy prawdopodobnie jeszcze bardziej zwiększą wywóz do Unii po cenach dumpingowych, jeżeli dopuści się do wygaśnięcia środków antydumpingowych.

⁽¹⁾ Np. „Chemical Economic Handbook” CEH lub sprawozdania CCM International Ltd.

⁽²⁾ Np. „Chemical Economic Handbook” CEH lub sprawozdania CCM International Ltd.

D. DEFINICJA PRZEMYSŁU UNIJNEGO

(56) W ODP produkt podobny był wytwarzany przez dziewięciu producentów unijnych. Sześciu ze wspomnianych dziewięciu producentów w pełni współpracowało w dochodzeniu, przedłożyło formularze dotyczące kontroli wyrwkowej i złożyło wnioski o włączenie do próby. Stwierdzono, że tych sześciu producentów reprezentuje znaczną część, w tym przypadku powyżej 73 %, całkowitej unijnej produkcji produktu podobnego. Jak wspomniano poniżej w motywie 57, 9 producentów, którzy dostarczyli danych we wniosku o dokonanie przeglądu, zwie się dalej „przemysłem unijnym” w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(57) Do celów analizy szkody ustanowiono wskaźniki szkody na następujących dwóch poziomach:

— elementy makroekonomiczne (produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wydajność, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wielkość marginesów dumpingu i poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu) poddano ocenie na poziomie całkowitej produkcji unijnej na podstawie informacji zebranych od producentów, którzy zgłosili się w związku z doborem próby, oraz – w odniesieniu do pozostałych trzech producentów unijnych – na podstawie szacunków opartych na danych pochodzących z wniosku o dokonanie przeglądu,

— analizę elementów mikroekonomicznych (średnich cen jednostkowych, zapasów, wynagrodzeń, rentowności, zwrotu z inwestycji, przepływów pieniężnych, zdolności do pozyskiwania kapitału i inwestycji) przeprowadzono na podstawie informacji podanych przez producentów unijnych objętych próbą.

(58) Należy zauważyć, że unijny rynek kwasu winowego cechuje stosunkowo mała liczba producentów, którymi są w większości małe i średnie przedsiębiorstwa zlokalizowane we Włoszech i w Hiszpanii. Z wyjątkiem jednego producenta z siedzibą w Hiszpanii, który produkuje wyłącznie kwas winowy, wszyscy pozostali producenci są zintegrowani wertykalnie, przy czym główną ich działalnością jest produkcja alkoholu z osadu winnego z drożdży, a kwas winowy jest produktem ubocznym tej produkcji.

E. SYTUACJA NA RYNKU UNIJNYM**1. Konsumpcja na rynku unijnym**

(59) Konsumpcję w Unii określono na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym, chińskiej bazy danych dotyczących wywozu, danych dotyczących wielkości przywozu dla rynku unijnego uzyskanych z Eurostatu i, w odniesieniu do pozostałych producentów unijnych, na podstawie szacunków w oparciu o wnioski o dokonanie przeglądu.

(60) Unijna konsumpcji kwasu winowego wzrosła między 2007 r. a ODP o 11 %. W ujęciu szczegółowym spadek popytu pozornego między 2007 r. a 2009 r. wyniósł 15 %. W ODP konsumpcja w Unii osiągnęła jednak 29 964 tony, co stanowiło znaczny wzrost, tj. o 26 punktów procentowych, w porównaniu z rokiem poprzednim. Powodem tego wzrostu jest duża elastyczność cen kwasu winowego. I tak, gdy ceny są niskie, tak jak to miało miejsce w ODP, kwas winowy może znaleźć dodatkowe zastosowania jako substytut innych surowców będących produktami chemicznymi, takich jak kwas cytrynowy i jabłkowy, co prowadzi do wzrostu całkowitej konsumpcji w Unii.

Tabela 1

	2007 r.	2008 r.	2009 r.	ODP
Całkowita konsumpcja w UE (w tonach)	26 931	25 333	22 983	29 964
Wskaźnik	100	94	85	111

Źródło: odpowiedzi udzielone na pytania zawarte w kwestionariuszu, chińskie bazy danych dotyczące wywozu, Eurostat.

2. Wielkość, udział w rynku i ceny przywozu z Chin**2.1. Wielkość i udział w rynku**

(61) Wielkość całkowitego przywozu z Chin do Unii produktu objętego postępowaniem wzrosła w okresie badanym o 45 %. W ODP wielkość ta osiągnęła 8 495 ton, co stanowiło 28,4 % udziału w rynku.

(62) Wielkość przywozu do Unii kwasu winowego od chińskich eksporterów podlegających środkom antydumpingowym wzrosła o 20 % i wyniosła 3 649 ton w ODP, co odpowiada udziałowi w rynku w wysokości 12,2 %, w porównaniu z 11,3 % na początku okresu badanego. Pozostałego przywozu, 4 846 ton, dokonał chiński eksporter objęty stawką 0 %; udział tego eksportera w całkowitym chińskim wywozie do Unii także wzrósł w okresie badanym (+ 9 punktów procentowych).

Tabela 2

	2007 r.	2008 r.	2009 r.	ODP
Wielkość przywozu z Chin objętego środkami (w tonach)	3 035	3 042	2 945	3 649
Indeks = 100	100	100	97	120
Udział w rynku przywozu z Chin objętego środkami	11,3 %	12,0 %	12,8 %	12,2 %
Indeks = 100	100	106	113	107

2.2. Ceny i podcięcie cenowe

- (63) Poniższa tabela przedstawia kształtowanie się średnich cen CIF na granicy UE dotyczących przywozu z Chin podlegającego środkom antydumpingowym oraz odpowiednie średnie ceny sprzedaży przemysłu unijnego.

Tabela 3

	2007 r.	2008 r.	2009 r.	ODP
Ceny przywozu z Chin podlegającego środkom (EUR/tonę)	1 834	2 060	1 966	1 819
<i>Indeks = 100</i>	100	112	107	99

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, baza danych na podstawie art. 14 ust. 6.

- (64) Średnie jednostkowe ceny sprzedaży w ramach chińskiego wywozu objętego środkami na poziomie CIF w ODP sięgały 1 819 EUR/t, co w okresie badanym oznaczało wzrost o 20 %.
- (65) Odnośnie do ceny sprzedaży kwasu winowego na rynku Unii w ODP dokonano porównania między cenami kwasu winowego produkowanego i sprzedawanego przez przemysł unijny i cenami przywozu z Chin objętego środkami. Właściwe ceny sprzedaży przemysłu unijnego to ceny dla niezależnych klientów, dostosowane w razie konieczności do poziomu *ex-works*, tzn. wyłączając koszty transportu w Unii i po odliczeniu obniżek i rabatów. Ceny te porównano z cenami sprzedaży stosowanymi przez wspomnianych wcześniej chińskich producentów eksportujących, po odliczeniu obniżek, i dostosowanymi w stosownych przypadkach do ceny CIF na granicy UE z odpowiednim dostosowaniem dotyczącym kosztów odprawy celnej oraz kosztów ponoszonych po przywozie. Średnia ważona cena sprzedaży w Unii w ODP wyniosła 2 496 EUR/t.

- (66) Porównanie z rozróżnieniem na rodzaje produktu wykazało, że w ODP przywóz z Chin objęty środkami dotyczący produktu objętego postępowaniem był sprzedawany w Unii po cenach, które w znaczący sposób podcinały ceny stosowane przez przemysł unijny, czyli o 32,6 %, jeśli przedstawić je jako procent tych ostatnich.

3. Przywóz z pozostałych państw trzecich

- (67) Poniższa tabela przedstawia, w jaki sposób kształtował się przywóz z pozostałych państw trzecich podczas okresu badanego pod względem wielkości i udziału w rynku, a także średniej ceny tego przywozu.

Tabela 4

	2007 r.	2008 r.	2009 r.	ODP
Wielkość przywozu z pozostałych państw (w tonach)	590	135	156	845
<i>Indeks = 100</i>	100	23	26	143

	2007 r.	2008 r.	2009 r.	ODP
Udział w rynku przywozu z pozostałych państw trzecich	2,2 %	0,5 %	0,7 %	2,8 %
<i>Indeks = 100</i>	100	24	31	129
Cena przywozu (w EUR/t)	2 503	2 874	2 300	2 413

Źródło: Eurostat, baza danych na podstawie art. 14 ust. 6.

- (68) Wielkość przywozu kwasu winowego z pozostałych państw trzecich do UE wzrosła w okresie badanym o 43 % i osiągnęła poziom 845 ton w ODP. Ceny tego przywozu były stosunkowo wysokie, znacznie przekraczając odpowiadające im ceny przywozu z Chin, i były jedynie nieznacznie niższe od średniego poziomu cen przemysłu unijnego. Można jednak uznać, że wywóz z pozostałych państw trzecich był bardzo niewielki, ponieważ w ciągu ODP jego udział w rynku wynosił jedynie 2,8 %, i to pomimo szybkiego wzrostu tego przywozu w ujęciu procentowym pod koniec okresu badanego.

4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

- (69) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego zbadano wszystkie istotne czynniki ekonomiczne i wskaźniki mające wpływ na stan przemysłu unijnego w okresie badanym.

4.1. Uwagi wstępne

- (70) Jako że w odniesieniu do przemysłu unijnego zastosowano kontrolę wyrwykową, do celów analizy szkody ustanowiono wskaźniki szkody na dwóch poziomach, jak wspomniano powyżej w motywie 57.

4.2. Elementy makroekonomiczne

a) Produkcja

- (71) Produkcja unijna wzrosła o 5 % między 2007 r. a ODP. Uściślając, po gwałtownym spadku między 2007 r. a 2009 r. wynoszącym 14 % wzrosła ona o 19 punktów procentowych między 2009 r. a ODP do około 30,5 tys. t. Zwiększony poziom produkcji umożliwił przemysłowi unijnemu ograniczenie wzrostu kosztów produkcji i miał dodatni wpływ na ogólną rentowność przemysłu unijnego.

Tabela 5

	2007 r.	2008 r.	2009 r.	ODP
Wielkość produkcji (w tonach)	29 000	27 500	25 000	30 588
<i>Indeks = 100</i>	100	95	86	105

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, wniosek o dokonanie przeglądu.

b) Moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (72) Moce produkcyjne producentów unijnych zmalały o 2 % w okresie badanym.
- (73) Wykorzystanie mocy produkcyjnych wyniosło 63 % w 2007 r. i spadło do 56 % w 2009 r., osiągając 68 % w ODP. Niższy wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych w 2009 r. odzwierciedlał ujemne skutki kryzysu. Ogółem wykorzystanie mocy produkcyjnych wzrosło o 8 % w okresie badanym, co przyczyniło się do dalszego obniżenia kosztów stałych.

Tabela 6

	2007 r.	2008 r.	2009 r.	ODP
Moce produkcyjne (w tonach)	46 000	46 000	45 000	45 000
<i>Indeks = 100</i>	100	100	98	98
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	63 %	60 %	56 %	68 %
<i>Indeks = 100</i>	100	95	88	108

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, wniosek o dokonanie przeglądu.

c) Wielkość sprzedaży

- (74) Wielkość sprzedaży prowadzonej przez producentów unijnych na rzecz niepowiązanych klientów na rynku unijnym zwiększyła się w ODP nieznacznie, tj. o 1 %. Najpierw spadła ona o 11 % między 2007 r. i 2008 r., a następnie dodatkowo o 9 % w 2009 r., by osiągnąć niemal ten sam poziom na koniec okresu badanego, jaki miała na początku tego okresu, tym samym wykazując znaczne różnice spowodowane głównie kryzysem gospodarczym z 2008 r. i 2009 r.

Tabela 7

	2007 r.	2008 r.	2009 r.	ODP
Sprzedaż do niepowiązanych podmiotów w Unii (w tonach)	20 489	18 165	16 709	20 623
<i>Indeks = 100</i>	100	89	82	101

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, wniosek o dokonanie przeglądu.

d) Udział w rynku

- (75) W okresie badanym producenci unijni stracili 7,3 punktów procentowych udziału w rynku, odnotowując spadek z 76,1 % w 2007 r. do 68,8 % w ODP. Ta utrata udziału w rynku odzwierciedla fakt, że – mimo wzrostu konsumpcji – sprzedaż przemysłu unijnego nie była w stanie rosnąć w takim samym tempie w okresie badanym, ale pozostawała na dość stabilnym poziomie.

Tabela 8

	2007 r.	2008 r.	2009 r.	ODP
Udział w rynku producentów unijnych	76,1 %	71,7 %	72,7 %	68,8 %
<i>Indeks = 100</i>	100	94	95	90

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, wniosek o dokonanie przeglądu i dane Eurostatu.

e) Wzrost

- (76) Między 2007 r. a ODP, przy wzroście konsumpcji w Unii o 11 %, wielkość sprzedaży prowadzonej przez przemysł unijny na rynku unijnym pozostała stabilna, a udział w rynku producentów unijnych zmniejszył się o 10 %. Stwierdza się zatem, że producenci unijni nie byli w stanie odnieść korzyści ze wzrostu rynku.

f) Zatrudnienie

- (77) Poziom zatrudnienia w przemyśle unijnym zmniejszył się o 28 % w okresie pomiędzy 2007 r. a ODP. Uściślając, nastąpił znaczny spadek liczby osób zatrudnionych, tj. z 320 w 2007 r. i 2008 r. do 280 w 2009 r. i 230 w ODP. Spadek odnotowany w 2009 r. odzwierciedla wysiłki restrukturyzacyjne wielu producentów unijnych.

Tabela 9

	2007 r.	2008 r.	2009 r.	ODP
Zatrudnienie (liczba osób)	320	320	280	230
<i>Indeks = 100</i>	100	100	88	72

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, wniosek o dokonanie przeglądu.

g) Wydajność

- (78) Wydajność siły roboczej przemysłu unijnego mierzona jako roczna produkcja (w tonach) na osobę zatrudnioną wzrosła w okresie badanym o 47 %. Jest to odzwierciedleniem faktu wzrostu produkcji o 5 % i jednoczesnego spadku poziomu zatrudnienia o 28 % i wskazuje na zwiększenie wydajności przemysłu unijnego. Jest to szczególnie wyraźne w przypadku ODP, kiedy to produkcja wzrosła, podczas gdy poziom zatrudnienia nadal spadał, a wydajność była o 48 punktów procentowych wyższa niż w 2009 r.

Tabela 10

	2007 r.	2008 r.	2009 r.	ODP
Wydajność (tony na pracownika)	90	85	89	132
<i>Indeks = 100</i>	100	94	99	147

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz wniosek o dokonanie przeglądu.

4.3. Dane dotyczące producentów unijnych objętych próbą

h) Czynniki mające wpływ na ceny sprzedaży

- (79) Średnie roczne ceny sprzedaży niepowiązanym klientom stosowane przez objętych próbą producentów na rynku unijnym wzrosły o 8 % między 2007 r. a 2009 r., ale spadły o 6 % w okresie badanym, i tak w ODP średnia roczna cena sprzedaży wyniosła 2 496 EUR/tonę w porównaniu z 2 667 EUR/tonę w 2007 r. Dostępność winianu wapnia, który jest wytwarzany z osadu winnego z drożdży i stanowi 66 % całkowitych kosztów produkcji kwasu winowego, jest zmienna w zależności od jakości zbiorów winogron. Tak więc korzystne lub niekorzystne warunki klimatyczne mają wpływ na całkowitą podaż winianu wapnia, która z kolei ma wpływ na średnie roczne ceny sprzedaży. Należy zauważyć, że lata 2007 i 2008 nie były korzystne, jeśli chodzi o zbiory winogron, w następstwie czego po okresie produkcyjnym wzrosły koszty surowców i ceny sprzedaży (ponieważ jest to produkt sezonowy, skutki odczuwalne są dopiero kilka miesięcy po okresie zbiorów). Natomiast 2009 r. cechował się dobrymi zbiorami winogron, w związku z czym średnie roczne ceny sprzedaży w ODP były o 14 % niższe w porównaniu z rokiem poprzednim.

Tabela 11

	2007 r.	2008 r.	2009 r.	ODP
Cena jednostkowa na rynku UE (EUR/tonę)	2 667	2 946	2 881	2 496
<i>Indeks = 100</i>	100	110	108	94

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, wniosek o dokonanie przeglądu.

i) Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (80) Uwzględniając poziom dumpingu stwierdzonego w dochodzeniu, nie udało się stwierdzić całkowitej poprawy sytuacji po wcześniejszym dumpingu i uznano, że przemysł unijny jest nadal podatny na szkodliwy wpływ przywozu po cenach dumpingowych na rynek unijny. Należy przypomnieć, że w dochodzeniu pierwotnym w odniesieniu do dwóch współpracujących chińskich producentów, którym przyznano MET, stwierdzono margines dumpingu w wysokości odpowiednio 4,7 % i 10,1 %. Margines dumpingu dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw wynosił 34,9 %. Do tego dochodzi fakt, że – jak wspomniano powyżej w motywie 7 – wszczęto postępowanie antydumpingowe ograniczone do jednego chińskiego producenta eksportującego, Hangzhou Bioking, które to przedsiębiorstwo nie jest objęte środkami, i nie można wykluczyć możliwości, że stwierdzone zostanie stosowanie dumpingu przez tego producenta eksportującego. Jak stwierdzono powyżej w motywach 48–54, stwierdzono też istnienie prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu, co ustalono głównie w oparciu o dostępną nadwyżkę mocy produkcyjnych w Chinach oraz dość niewielki rozmiar chińskiego rynku krajowego. W odniesieniu do poprawy sytuacji spowodowanej wcześniejszym przywozem po cenach dumpingowych z

Chin należy przypomnieć, że po nałożeniu ostatecznych środków w styczniu 2006 r. przywóz z Chin objęty środkami nadal rósł, o czym jest mowa powyżej w motywie 46. Nie dało się zatem stwierdzić rzeczywistej poprawy sytuacji po wcześniejszym dumpingu i uznaje się, że przemysł unijny jest nadal podatny na szkodliwe wpływy przywozu po cenach dumpingowych na rynek unijny.

j) Zapasy

- (81) Wielkość zapasów utrzymywała się na stabilnym poziomie w okresie badanym; odnotowano niewielki jej wzrost, tj. o 2 %. Uściślając, wzrosła ona gwałtownie o 65 % w 2008 r. w bezpośrednim następstwie zmiany w zakresie sprzedaży, jak wspomniano powyżej w motywie 74. Między 2008 r. a ODP wielkość zapasów spadła na skutek wzrostu sprzedaży do niepowiązanych podmiotów w tymże okresie.

Tabela 12

	2007 r.	2008 r.	2009 r.	ODP
Stan zapasów na koniec okresu (w tonach)	863	1 428	933	879
<i>Indeks = 100</i>	100	165	108	102

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

k) Płace

- (82) Średni koszt pracy wzrósł w okresie badanym o 19 % mimo podejmowanych przez objętych próbą producentów wysiłków mających na celu zmniejszenie kosztu pracy, w szczególności w odniesieniu do pracowników niewykwalifikowanych, czego odzwierciedleniem jest zmniejszenie całkowitej siły roboczej, o czym mowa powyżej w motywie 77.

Tabela 13

	2007 r.	2008 r.	2009 r.	ODP
Średnie wynagrodzenie (EUR)	28 686	31 871	31 574	34 245
<i>Indeks = 100</i>	100	111	110	119

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

l) Rentowność i zwrot z inwestycji

- (83) W okresie badanym rentowność prowadzonej przez objętych próbą producentów sprzedaży produktu podobnego niepowiązanym klientom na rynku unijnym, wyrażona jako odsetek sprzedaży netto, wzrosła o ponad 6 punktów procentowych. Uściślając, między 2007 r. a 2008 r. rentowność objętych próbą producentów spadła o 3,7 punktu procentowego do poziomu 7,7 %, który uznawano za niższy od zysku docelowego, a w 2009 r. i w ODP wzrosła, osiągając 17,6 %.

- (84) Zwrot z inwestycji wyrażony jako procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji kształtował się zasadniczo podobnie jak rentowność. Zmniejszył się on z poziomu 36,4 % w 2007 r. do 21,9 % w 2008 r. W 2009 r. zwiększył się on do 44,4 %, po czym wzrósł ponownie w ODP do 142,9 %. W ujęciu ogólnym zwrot z inwestycji pozostawał w okresie badanym w wysokim stopniu dodatni.

Tabela 14

	2007 r.	2008 r.	2009 r.	ODP
Rentowność w UE (% sprzedaży netto)	11,4 %	7,7 %	12,5 %	17,6 %
<i>Indeks = 100</i>	100	67	109	153
Zwrot z inwestycji (zysk w ujęciu procentowym wartości księgowej netto inwestycji)	36,4 %	21,9 %	44,4 %	142,9 %

	2007 r.	2008 r.	2009 r.	ODP
<i>Indeks = 100</i>	100	60	122	393

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- m) Przepływy pieniężne i zdolność do pozyskiwania kapitału

- (85) Przepływy pieniężne netto z działalności operacyjnej były w 2007 r. dodatnie i wyniosły 4,6 mln EUR. Następnie spadły do 1,8 mln EUR w 2008 r., po czym do końca okresu badanego nastąpiła znaczna poprawa i w ODP osiągnęły one poziom 6,8 mln EUR. Ogólnie rzecz biorąc, przepływy środków pieniężnych kształtowały się nieprzerwanie dodatnio w okresie badanym.

- (86) Przemysł unijny nie wykazywał oznak trudności w pozyskiwaniu kapitału, głównie z uwagi na fakt, że – jak wspomniano powyżej w motywie 58 – większość objętych próbą producentów to przedsiębiorstwa zintegrowane.

Tabela 15

	2007 r.	2008 r.	2009 r.	ODP
Przepływy pieniężne (EUR)	4 691 458	1 841 705	4 706 092	6 802 164
<i>Indeks = 100</i>	100	39	100	145

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- n) Inwestycje

- (87) Roczne inwestycje objętych próbą producentów w produkcję produktu podobnego zmniejszyły się o 23 % między 2007 r. a ODP. Uściślając, wzrosły one o 5 % między 2007 r. a 2008 r., a następnie wzrosły o kolejne 32 punkty procentowe w 2009 r. Gwałtowny spadek inwestycji odnotowany między 2009 r. a ODP (– 60 punktów procentowych) częściowo wyjaśnić może fakt, że przedsiębiorstwa objęte dochodzeniem już w okresie badanym ukończyły niezbędne, zaplanowane główne inwestycje.

Tabela 16

	2007 r.	2008 r.	2009 r.	ODP
Inwestycje netto (EUR)	2 518 189	2 632 013	3 461 990	1 943 290
<i>Indeks = 100</i>	100	105	137	77

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

5. Wnioski dotyczące sytuacji przemysłu unijnego

- (88) Analiza danych makroekonomicznych pokazuje, że przemysł unijny zwiększył w okresie badanym produkcję i sprzedaż. Zaobserwowany wzrost, który nie był sam w sobie znaczący, należy jednak rozpatrywać w kontekście wzrostu popytu między 2007 r. a ODP, który spowodował spadek udziału producentów unijnych w rynku o 7,3 punkta procentowego do poziomu 68,8 %.
- (89) Jednocześnie odpowiednie wskaźniki mikroekonomiczne wskazują na poprawę sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego. Rentowność i zwrot z inwestycji pozostawały dodatnie w ODP, podobnie jak przepływ środków pieniężnych.

- (90) W związku z powyższym uznaje się, że przemysłowi unijnemu nie została wyrządzona istotna szkoda w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Ogólny brak istotnej szkody w ODP należy jednak rozważyć w świetle innych ważnych wskaźników szkody, które kształtowały się niekorzystnie w okresie badanym, co w szczególności dotyczy cen sprzedaży, utraty udziału w rynku i zatrudnienia. W związku z powyższym uznaje się, że przemysł unijny nadal jest podatny na zagrożenia, a jego sytuacja w niektórych aspektach znacznie odbiega od poziomu, którego można by oczekiwać, gdyby uległa ona pełnej poprawie po szkodzie stwierdzonej w pierwotnym dochodzeniu.

F. PRAWDOPODOBIEŃSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

1. Skutki przewidywanej wielkości przywozu oraz wpływ na ceny w przypadku uchylecia środków

- (91) Jak stwierdzono powyżej w motywach 48–52, producenci eksportujący w Chinach dysponują znacznymi wolnymi mocami produkcyjnymi i wyraźnym potencjałem umożliwiającym znaczne zwiększenie wielkości wywozu na rynek unijny, włącznie z przekierowaniem wywozu z pozostałych rynków.
- (92) Ceny eksportowe CIF przy wywozie kwasu winowego do Unii stosowane przez chińskich eksporterów objętych obecnie środkami były znacznie niższe od cen przemysłu unijnego w ODP, podcinając je – z rozróżnieniem na rodzaje produktu – o 32,6 %.
- (93) Z analizy chińskiego wywozu kwasu winowego⁽¹⁾ do pozostałych państw świata po upływie ODP wynika, że jego wielkość znacznie zmalała z 10 862 t w ODP do 8 118 t pod koniec lipca 2011 r. (– 25 %). Ten spadek wielkości chińskiego wywozu na pozostałe rynki o 2 744 tony mogłyby spowodować dodatkowy strumień chińskiego wywozu na rynek unijny.
- (94) Biorąc pod uwagę istniejące w Chinach wolne moce produkcyjne w zakresie kwasu winowego, a także atrakcyjność rynku unijnego, o której wspomina się wyżej, eksporterzy w Chinach najprawdopodobniej staraliby się zwiększyć swoje udziały w rynku unijnym, wywołując tym samym istotną szkodę dla przemysłu unijnego. Co za tym idzie, w sytuacji braku cel antydumpingowych na przywóz pochodzącego z Chin kwasu winowego, każde zwiększenie wielkości przywozu po cenach dumpingowych z Chin wywierałoby jeszcze silniejszą presję cenową na przemysł unijny, powodując istotną szkodę.
- (95) Jak wspomniano w motywie 79, warunki klimatyczne i związane ze zbiorami mają pewien wpływ na ogólną sytuację finansową przemysłu unijnego. Należy przypomnieć, że kwas winowy, który wykorzystywany jest również przez producentów wina, można uzyskać albo z produktów ubocznych produkcji wina, albo, jak to ma miejsce w przypadku eksporterów chińskich, w drodze syntezy chemicznej ze związków petrochemicznych lub związków węgla, takich jak np. benzen.

- (96) W związku z tym należy również zauważyć, że producenci chińscy nie mają znaczących ograniczeń co do wielkości produkcji, jeśli wziąć pod uwagę wykorzystywane przez nich syntetyczne metody produkcji – w przeciwieństwie do producentów przemysłu unijnego, którzy wykorzystują surowce naturalne, czyli osad winny z drożdży.
- (97) Biorąc pod uwagę fakt, że rentowność przemysłu unijnego jest częściowo uzależniona od warunków klimatycznych, wydaje się, że dobrej rentowności osiągniętej w ODP nie można uznać za trwałą. Nawet bowiem w okresie badanym przemysł unijny nie zawsze był w stanie osiągnąć swój zysk docelowy w wysokości 8 %. Dodać należy, że w ciągu sześciu miesięcy po zakończeniu ODP nastąpił już znaczny spadek rentowności przemysłu unijnego do około 3 % i przemysł unijny ponownie znalazł się w trudnej sytuacji.

2. Wniosek w sprawie prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody

- (98) Na tej podstawie stwierdza się, że uchYLENIE środków najprawdopodobniej spowodowałoby wzrost przywozu po cenach dumpingowych pochodzącego z Chin, czego wynikiem byłyby presja niżkowa na ceny przemysłu unijnego i pogorszenie sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego. Uznaje się zatem, że uchYLENIE środków obejmujących Chiny spowodowałoby najprawdopodobniej ponowne wystąpienie szkody dla przemysłu unijnego.

G. INTERES UNII

1. Wprowadzenie

- (99) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy utrzymanie obowiązujących środków antydumpingowych wobec Chin nie zaszkodzi interesom Unii jako całości. Interes Unii określono na podstawie analizy wszystkich zaangażowanych interesów. Wszystkie zainteresowane strony otrzymały możliwość przedstawienia swoich opinii zgodnie z art. 21 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (100) Należy przypomnieć, że w dochodzeniu pierwotnym wprowadzenie środków nie zostało uznane za działanie wbrew interesowi Unii. Ponadto fakt, że niniejsze dochodzenie to przegląd, a więc obejmuje ono analizę sytuacji, w której środki antydumpingowe już zastosowano, umożliwia ocenę jakiegokolwiek nadmiernego niekorzystnego wpływu aktualnie obowiązujących środków antydumpingowych na zainteresowane strony.
- (101) Na tej podstawie zbadano, czy pomimo wniosków o prawdopodobieństwie ponownego wystąpienia dumpingu wyrządzającego szkodę istnieją istotne powody, które prowadziłyby do wniosku, że w interesie Unii nie leży utrzymanie środków obejmujących przywóz pochodzący z Chin.

⁽¹⁾ Źródło: chińska baza danych dotycząca wywozu.

2. Interes przemysłu unijnego i pozostałych producentów unijnych

- (102) Przemysł unijny udowodnił, że ogólnie jest przemysłem strukturalnie rentownym. Fakt ten potwierdziło to, że sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego kształtowała się, jak zaobserwowano, korzystnie w okresie badanym, co było po części skutkiem wysiłków restrukturyzacyjnych podjętych przez przemysł unijny i obowiązujących środków antydumpingowych. Przemysł unijny poprawił w szczególności swoją strukturę kosztów, zysk i wielkość produkcji w okresie badanym.
- (103) Można rozsądnie przewidywać, że przemysł unijny będzie w dalszym ciągu odnosić korzyści ze środków antydumpingowych, które mają zostać utrzymane. Jeśli środki antydumpingowe na przywóz pochodzący z Chin nie zostaną utrzymane, prawdopodobne jest, że przemysł unijny ponownie ponosić będzie istotną szkodę spowodowaną znaczną wielkością przywozu po cenach dumpingowych z Chin, co spowoduje poważne pogorszenie jego sytuacji finansowej. Istnieje istotnie wyraźne prawdopodobieństwo dumpingu wyrządzającego szkodę, dokonywanego w znacznych ilościach, któremu przemysł unijny mógłby nie sprostać. W związku z powyższym przemysł unijny nadal odnosiłby korzyści z utrzymania obecnych środków antydumpingowych.
- (104) W związku z powyższym stwierdza się, że utrzymanie środków antydumpingowych na przywóz z Chin leżałoby wyraźnie w interesie przemysłu unijnego.

3. Interes importerów

- (105) Należy przypomnieć, że w poprzednich dochodzeniach ustalono, że skutek wprowadzenia środków nie byłby istotny. W ramach obecnego dochodzenia nie współpracowały żadne przedsiębiorstwa handlowe ani importerzy. Biorąc pod uwagę brak dowodów świadczących o tym, że obowiązujące środki miały istotny wpływ na działalność importerów, stwierdza się, że utrzymanie środków nie będzie miało istotnego wpływu na importerów unijnych.

4. Interes użytkowników

- (106) Kwas winowy wykorzystywany jest głównie w przemyśle winiarskim i spożywczym jako dodatek do żywności i napojów oraz w przemyśle budowlanym jako opóźniacz przy produkcji gipsu.
- (107) W ramach niniejszego dochodzenia skontaktowano się ze wszystkimi znanymi użytkownikami.
- (108) Użytkownicy z przemysłu budowlanego nie współpracowali. Jak ustalono w dochodzeniu pierwotnym, kwas winowy stanowi mniej niż 2 % kosztów produktów gipsowych, w których jest wykorzystywany. Dlatego też uznano, że kontynuacja środków będzie miała znikomy wpływ na koszty i pozycję konkurencyjną przemysłu budowlanego.

- (109) Dwóch głównych importerów/użytkowników z sektora spożywczego współpracowało w pełni w postępowaniu. Stwierdzono, że oba przedsiębiorstwa są dochodowe, włączając w to linie produktów, w których jako jeden z surowców wykorzystuje się produkt objęty postępowaniem. Poza tym sprzedaż produktów wytworzonych przy użyciu produktu objętego postępowaniem stanowi jedynie niewielką część ich całkowitego obrotu. W związku z tym można wnioskować, że utrzymanie środków nie będzie miało niekorzystnego wpływu na użytkowników w przemyśle spożywczym. Co więcej, dla tych użytkowników dość istotne było istnienie różnych źródeł zaopatrzenia dotyczących produktu objętego postępowaniem.

5. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (110) Uwzględniając wszystkie czynniki przedstawione powyżej, stwierdza się, że nie istnieją istotne powody przemawiające przeciwko utrzymaniu obecnych środków antydumpingowych.

H. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (111) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić utrzymanie obowiązujących środków dotyczących przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Chin. Wyznaczono również stronom termin do przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych informacji.
- (112) Użytkownik z sektora budowlanego twierdził, że przedłużenie obowiązywania obecnych środków spowoduje niedobór produktu objętego postępowaniem, może również prowadzić do podwyższenia kosztów produkcji, a co za tym idzie doprowadzić do wzrostu cen ich produktów gotowych. Nie dostarczono żadnych dowodów na poparcie tych twierdzeń. Dlatego też z uwagi na brak uzasadnienia powyższych twierdzeń oraz brak współpracy ze strony użytkowników z sektora budowlanego zbadanie wiarygodności tych twierdzeń nie było możliwe.
- (113) Dwóch użytkowników z sektora spożywczego, którzy współpracowali podczas dochodzenia, twierdziło, że nie uwzględniono w wystarczającym stopniu wpływu dalszego obowiązywania środków na przemysł spożywczy, a jeden z nich wystąpił o przesłuchanie przez rzecznika praw stron.
- (114) W trakcie przesłuchania użytkownik ten nie zanegował wniosków, zgodnie z którymi dalsze obowiązywanie środków antydumpingowych nie będzie miało ogólnie ujemnego wpływu na rentowność przedsiębiorstwa jako całości, lecz twierdził, że jego zdaniem istotny będzie wpływ na rentowność konkretnej linii produkcyjnej wykorzystującej produkt objęty postępowaniem, która to linia odpowiada jedynie za niewielką część całkowitego obrotu użytkownika. Twierdził on również, że krajowe ceny kwasu winowego znacznie wzrosły po okresie objętym dochodzeniem przeglądowym oraz że te pułapy cenowe doprowadzą ponownie do znacznego zmniejszenia rentowności produktu. Niemniej jednak użytkownik ten nie zaprzeczył, że wzrost cen był wynikiem braku podaży surowców na rynku unijnym, której poziom zmienia się regularnie w zależności od

zbiorów winogron i który z tego powodu nie może być uważany za trwały ani spowodowany przez obowiązujące środki antydumpingowe.

- (115) Podczas przesłuchania prowadzonego przez zespół odpowiedzialny za dochodzenie pozostali współpracujący użytkownicy przedstawiali podobne argumenty przeciwko przedłużeniu obowiązywania środków. W związku z tym argumenty te zostały również odrzucone (zob. poprzedni motyw).
- (116) Współpracujący chiński producent eksportujący podnosił, że przemysł unijny nie można już uważać za podatny na zagrożenia, że podstawowa przyczyna wpływająca na sytuację przemysłu unijnego była ściśle powiązana z warunkami klimatycznymi; w związku z tym ów producent był przeciwny utrzymaniu środków. Wnioski te nie były poparte dowodami i dlatego nie mogły być przyjęte. Ponadto nie mogły one spowodować zmiany ustaleń dotyczących sytuacji przemysłu unijnego.
- (117) Wreszcie przemysł unijny, w oparciu o swe dane dotyczące rentowności w okresie badanym, podnosił, że zamknięcie jedyne francuskiego producenta w połowie 2008 r. doprowadziło w perspektywie krótkookresowej do obniżenia ilości produktu objętego postępowaniem dostępnego na rynku krajowym, powodując tym samym przejściowy wzrost cen sprzedaży, a co za tym idzie zwiększenie rentowności. Przemysł unijny argumentował, że biorąc pod uwagę te okoliczności, zmianom tym nie można w żadnym razie przypisać trwałego charakteru. Zatem ustalenia w odniesieniu do sytuacji przemysłu unijnego nie ulegają zmianie.
- (118) Podsumowując, po przeanalizowaniu wszystkich uwag przedstawionych po ujawnieniu wniosków z dochodzenia zainteresowanym stronom uznano, że żadna z nich nie mogła spowodować zmiany wniosków z dochodzenia.
- (119) Z powyższych ustaleń wynika, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, że środki antydumpingowe wprowadzone względem przywozu kwasu winowego pochodzącego z Chin powinny zostać utrzymane przez dodatkowy okres pięciu lat,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu winowego, z wyłączeniem kwasu D(-)-winowego skracającego płaszczyznę światła spolaryzowanego w lewo o co najmniej 12,0 stopni, mierzoną w roztworze wodnym zgodnie z metodą opisaną w Farmakopei Europejskiej, objętego obecnie kodem CN ex 2918 12 00 (kod TARIC 2918 12 00 90) i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed oceniem, jest następująca dla produktów wytwarzanych przez przedsiębiorstwa wymienione w poniższym wykazie:

Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Changmao Biochemical Engineering Co., Ltd, Changzhou City, Chińska Republika Ludowa	10,1 %	A688
Ninghai Organic Chemical Factory, Ninghai, Chińska Republika Ludowa	4,7 %	A689
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa (z wyjątkiem Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co. Ltd, Hangzhou City, Chińska Republika Ludowa – dodatkowy kod TARIC A687).	34,9 %	A999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi być zgodna z wymogami określonymi w załączniku. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 kwietnia 2012 r.

W imieniu Rady
N. WAMMEN
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

- 1) Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 3, musi zawierać oświadczenie podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego fakturę handlową, w następującej formie: Imię i nazwisko oraz funkcja pracownika podmiotu, który wystawił fakturę.
- 2) Oświadczenie o następującej treści: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) kwasu winowego sprzedanego na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (kod dodatkowy TARIC) w (państwo, którego dotyczy postępowanie). Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”

Data i podpis

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 350/2012**z dnia 23 kwietnia 2012 r.****dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (¹), w szczególności jego art. 46 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 23 marca 2012 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 267/2012.

(2) Rada uważa, że nie ma już powodów do pozostawienia jednej osoby i dwóch podmiotów w wykazie osób fizycz-

nych i prawnych, podmiotów i organów objętych środkami ograniczającymi zamieszczonym w załączniku IX do rozporządzenia (UE) nr 267/2012.

(3) Należy zatem odpowiednio zmienić wykaz zamieszczony w załączniku IX do rozporządzenia (UE) nr 267/2012,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Osoba i podmioty wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia skreśla się z wykazu zamieszczonego w załączniku IX do rozporządzenia (UE) nr 267/2012.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 23 kwietnia 2012 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

(¹) Dz.U. L 88 z 24.3.2012, s. 1.

ZAŁĄCZNIK**OSOBA I PODMIOTY, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1**

A Sedghi

Walship SA

Morison Menon Chartered Accountant

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 351/2012**z dnia 23 kwietnia 2012 r.****w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 661/2009 w zakresie wymagań dotyczących homologacji typu w odniesieniu do montowania systemów ostrzegania przed niezamierzoną zmianą pasa ruchu w pojazdach silnikowych**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 661/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie wymagań technicznych w zakresie homologacji typu pojazdów silnikowych dotyczących ich bezpieczeństwa ogólnego, ich przyczep oraz przeznaczonych dla nich układów, części i oddzielnych zespołów technicznych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 1 lit. a) oraz art. 14 ust. 3 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 661/2009 ustanawia podstawowe wymogi dotyczące homologacji typu pojazdów silnikowych kategorii M₂, M₃, N₂ i N₃ w odniesieniu do montowania systemów ostrzegania przed niezamierzoną zmianą pasa ruchu. Konieczne jest określenie szczegółowych procedur, badań i wymagań w zakresie takiej homologacji typu.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 661/2009 stanowi, że Komisja może przyjąć środki wyłączające niektóre pojazdy lub klasy pojazdów kategorii M₂, M₃, N₂ i N₃ z obowiązku montowania systemów ostrzegania przed niezamierzoną zmianą pasa ruchu, jeżeli na podstawie analizy kosztów i korzyści i z uwzględnieniem wszystkich stosownych kwestii dotyczących bezpieczeństwa zostanie udowodnione, że stosowanie tych układów nie jest właściwe w danym pojeździe lub danej klasie pojazdów.
- (3) Na podstawie analizy kosztów i korzyści stwierdzono, że montowanie systemów ostrzegania przed niezamierzoną zmianą pasa ruchu w pojazdach ciągnących nacpeę kategorii N₂ o masie maksymalnej przekraczającej 3,5 ton, lecz nie przekraczającej 8 ton, nie jest właściwe, ponieważ przyniosłoby więcej kosztów niż korzyści. Ponadto stwierdzono, że z uwagi na ich typowe zastosowania w określonych warunkach ruchu drogowego, montaż systemów ostrzegania przed niezamierzoną zmianą pasa ruchu przyniósłby tylko ograniczone korzyści w zakresie bezpieczeństwa pojazdów kategorii M₂ i M₃ należących do klasy A, klasy I i klasy II oraz autobusów przegubowych kategorii M₃ należących do klasy A, klasy I i klasy II, a także określonych pojazdów specjalnego przeznaczenia, pojazdów terenowych i pojazdów o więcej niż trzech osiach. W związku z tym tego rodzaju pojazdy powinny zostać wyłączone z obowiązku montowania tych systemów.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Technicznego ds. Pojazdów Silnikowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Zakres**

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pojazdów kategorii M₂, N₂, M₃ i N₃ zdefiniowanych w załączniku II do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2007/46/WE⁽²⁾ z wyjątkiem:

- 1) pojazdów ciągnących nacpeę kategorii N₂ o masie maksymalnej przekraczającej 3,5 ton, lecz nie przekraczającej 8 ton;
- 2) pojazdów kategorii M₂ i M₃ należących do klasy A, klasy I oraz klasy II;
- 3) autobusów przegubowych kategorii M₃ należących do klasy A, klasy I oraz klasy II;
- 4) pojazdów terenowych kategorii M₂, M₃, N₂ i N₃, o których mowa w pkt 4.2 i 4.3 części A załącznika II do dyrektywy 2007/46/WE;
- 5) pojazdów specjalnego przeznaczenia kategorii M₂, M₃, N₂ i N₃, o których mowa w pkt 5 części A załącznika II do dyrektywy 2007/46/WE;
- 6) pojazdów kategorii M₂, M₃, N₂ i N₃ o więcej niż trzech osiach.

Artykuł 2**Definicje**

Do celów niniejszego rozporządzenia poza definicjami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 661/2009 stosuje się następujące definicje:

- 1) „typ pojazdu w odniesieniu do jego systemu ostrzegania przed niezamierzoną zmianą pasa ruchu” oznacza kategorię pojazdów, które nie różnią się między sobą pod takimi zasadniczymi względami jak:
 - a) nazwa lub znak towarowy producenta;
 - b) właściwości pojazdu, które istotnie wpływają na działanie systemu ostrzegania przed niezamierzoną zmianą pasa ruchu;
 - c) typ i konstrukcja systemu ostrzegania przed niezamierzoną zmianą pasa ruchu.
- 2) „pas ruchu” oznacza jeden z podłużnych pasów, na które podzielona jest jezdnia (jak zostało to przedstawione w dodatku do załącznika II);

⁽¹⁾ Dz.U. L 200 z 31.7.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 263 z 9.10.2007, s. 1.

- 3) „widoczne oznaczenia pasa ruchu” oznaczają elementy rozdzielające celowo rozmieszczone na granicy pasa ruchu, znajdujące się bezpośrednio w zasięgu wzroku kierowcy podczas jazdy;
- 4) „tempo zmiany” oznacza prędkość, z jaką dany pojazd zbliża się pod kątem prostym do widocznego oznaczenia pasa ruchu w punkcie wydania ostrzeżenia.
- 5) „wspólna przestrzeń” oznacza obszar, na którym mogą zostać wyświetlone dwie lub większa liczba funkcji informacyjnych, ale nie jednocześnie.

Artykuł 3

Homologacja typu WE typu pojazdu w odniesieniu do systemu ostrzegania przed niezamierzoną zmianą pasa ruchu

1. Producent lub jego przedstawiciel przedstawia organowi udzielającemu homologacji typu wniosek o udzielenie homologacji typu WE pojazdu w odniesieniu do systemów ostrzegania przed niezamierzoną zmianą pasa ruchu.

2. Wniosek sporządza się zgodnie z wzorem dokumentu informacyjnego określonym w części 1 załącznika I.

3. Jeżeli spełnione są odpowiednie wymagania określone w załączniku II do niniejszego rozporządzenia, organ udzielający homologacji udziela homologacji typu WE i wydaje numer homologacji typu zgodnie z systemem numeracji określonym w załączniku VII do dyrektywy 2007/46/WE.

Państwo członkowskie nie może przydzielić tego samego numeru innemu typowi pojazdu.

4. Do celów ust. 3 organ udzielający homologacji wydaje świadectwo homologacji typu WE sporządzone zgodnie z wzorem określonym w części 2 załącznika I.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 kwietnia 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Wzory dokumentu informacyjnego oraz świadectwa homologacji typu WE

CZĘŚĆ 1

Dokument informacyjny

WZÓR

Dokument informacyjny nr ... dotyczący homologacji typu WE pojazdu w odniesieniu do systemów ostrzegania przed niezamierzoną zmianą pasa ruchu.

Poniższe informacje należy dostarczyć w trzech egzemplarzach wraz ze spisem treści. Wszystkie rysunki w odpowiedniej skali i stopniu szczegółowości należy dostarczać w formacie A4 lub złożone do tego formatu. Zdjęcia, jeżeli zostały załączone, muszą być dostatecznie szczegółowe.

Jeżeli układy, części lub oddzielne zespoły techniczne, o których mowa w niniejszym załączniku, są sterowane elektronicznie, należy przedstawić informacje na temat działania tego mechanizmu sterowania.

0. INFORMACJE OGÓLNE

0.1. Marka (nazwa handlowa producenta):

0.2. Typ:

0.2.0.1. Podwozie:

0.2.0.2. Nadwozie/pojazd kompletny:

0.2.1. Nazwa lub nazwy handlowe (o ile występują):

0.3. Sposób identyfikacji typu, jeżeli oznaczono na pojeździe ^(b):

0.3.0.1. Podwozie:

0.3.0.2. Nadwozie/pojazd kompletny:

0.3.1. Umieszczenie tego oznaczenia:

0.3.1.1. Podwozie:

0.3.1.2. Nadwozie/pojazd kompletny:

0.4. Kategoria pojazdu ^(c):

0.5. Nazwa i adres producenta:

0.6. Miejsce i sposób umieszczenia tabliczek znamionowych oraz umieszczenie numeru identyfikacyjnego pojazdu:

0.6.1. Na podwoziu:

0.6.2. Na nadwoziu:

0.9. Nazwa i adres przedstawiciela producenta (jeżeli istnieje):

1. OGÓLNE CECHY KONSTRUKCYJNE POJAZDU

1.1. Fotografie lub rysunki reprezentatywnego pojazdu:

1.2. Zwymiarowany rysunek całego pojazdu:

1.3. Liczba osi i kół:

1.3.1. Liczba i położenie osi z kołami bliźniaczymi:

1.3.2. Liczba i pozycja osi kierowanych:

1.3.3. Osie napędzane (liczba, umieszczenie, powiązanie kinematyczne):

1.8. Kierunek ruchu drogowego: lewostronny/prawostronny ⁽¹⁾

2. MASY I WYMIARY ^(f) ^(g)

(w kg i mm) (w razie potrzeby należy odwołać się do rysunku)

2.1. Rozstaw lub rozstawy osi (pojazd w pełni obciążony) ^(g1)

2.1.1. Pojazdy dwuosiowe:

2.1.1.1. Pojazdy o trzech osiach lub większej liczbie osi

2.3. Rozstaw(-y) kół i szerokość(-ci) osi

2.3.1. Rozstaw kół każdej osi sterowanej ^(g4):

2.3.2. Rozstaw kół wszystkich pozostałych osi ^(g4):

- 2.3.3. Szerokość najszerszej z tylnych osi:
- 2.3.4. Szerokość osi najbardziej wysuniętej w przód (z wyłączeniem odkształcenia opon w pobliżu jezdni):
- 2.4. Zakres wymiarów pojazdu (gabarytowych)
- 2.4.1. Dla podwozia bez zabudowy
- 2.4.1.1. Długość ⁽⁸⁵⁾:
- 2.4.1.1.1. Największa dopuszczalna długość:
- 2.4.1.1.2. Najmniejsza dopuszczalna długość:
- 2.4.1.2. Szerokość ⁽⁸⁷⁾:
- 2.4.1.2.1. Maksymalna dopuszczalna szerokość:
- 2.4.1.2.2. Minimalna dopuszczalna szerokość:
- 2.4.2. W przypadku podwozia z nadwoziem
- 2.4.2.1. Długość ⁽⁸⁵⁾:
- 2.4.2.1.1. Długość przestrzeni ładunkowej:
- 2.4.2.2. Szerokość ⁽⁸⁷⁾:
- 2.4.3. Dla nadwozia homologowanego bez podwozia (pojazdy M₂ i M₃)
- 2.4.3.1. Długość ⁽⁸⁵⁾:
- 2.4.3.2. Szerokość ⁽⁸⁷⁾:
- 2.6. Masa pojazdu gotowego do jazdy
- Masa pojazdu z nadwoziem i, w przypadku pojazdu ciągnącego kategorii innej niż M₁, z urządzeniem sprzęgającym, o ile jest zamontowane przez producenta, w stanie gotowym do jazdy, lub masa podwozia lub podwozia z kabiną, bez nadwozia lub urządzenia sprzęgającego, jeżeli producent nie montuje nadwozia lub urządzenia sprzęgającego (obejmująca masę płynów, narzędzi, koła zapasowego, jeżeli jest na wyposażeniu, i kierowcy oraz, w przypadku autobusów i autokarów, członka załogi, o ile przewidziano dla niego miejsce siedzące ^(h)) (maksimum i minimum dla każdej wersji):
- 4.7. Maksymalna projektowa prędkość pojazdu (w km/h) ⁽⁹⁾:
13. PRZEPISY SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE AUTOBUSÓW I AUTOKARÓW
- 13.1. Klasa pojazdu: klasa III/klasa B ⁽¹⁾

Odnosniki

- ⁽¹⁾ Niepotrzebne skreślić (istnieją przypadki, w których nie trzeba nic skreślać, jeśli zastosowanie ma więcej niż jedna możliwość).
- ^(b) Jeżeli sposób identyfikacji typu zawiera znaki niemające znaczenia dla opisu typu pojazdu, części lub oddzielnego zespołu technicznego, objętych tym dokumentem informacyjnym dotyczącym homologacji typu, znaki te przedstawia w dokumentacji symbolem "?" (np. ABC??123??).
- ^(c) Sklasyfikowane według definicji zawartej w części A załącznika II do dyrektywy 2007/46/WE.
- ^(f) W przypadku występowania jednej wersji z normalną kabiną i jednej z kabiną sypialną, należy podać oba zestawy mas i wymiarów.
- ⁽⁸⁾ Norma ISO 612:1978 – Pojazdy drogowe – Wymiary pojazdów samochodowych i pojazdów ciągniętych – terminy i definicje.
- ⁽⁸¹⁾ — Rozstaw osi pojazdu ustala się zgodnie z:
- pozycją nr 6.4.1 normy ISO 612:1978 w przypadku pojazdów silnikowych i przyczep z wózkiem skrętnym.
- pozycją nr 6.4.2 normy ISO 612:1978 w przypadku naczep i przyczep z osią centralną
- Uwaga:
- W przypadku przyczepy z osią centralną oś sprzęgu uważa się za oś najbardziej wysuniętą do przodu.
- ⁽⁸⁴⁾ — Rozstaw kół osi ustala się zgodnie z pozycją nr 6.5 normy ISO 612:1978.
- ⁽⁸⁵⁾ — Długość pojazdu ustala się zgodnie z:
- pozycją nr 6.1 normy ISO 612:1978 w przypadku pojazdów należących do kategorii M₁;
- pkt 2.4.1 załącznika I do dyrektywy 97/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ w przypadku pojazdów innych niż należące do kategorii M₁.
- W przypadku przyczep długości podaje się zgodnie z pozycją nr 6.1.2 normy ISO 612:1978.

⁽¹⁾ Dz.U. L 233 z 25.8.1997, s. 1.

- (^{g7}) — Szerokość pojazdów należących do kategorii M₁ ustala się zgodnie z pozycją nr 6.2 normy ISO 612:1978. W przypadku pojazdów innych niż należące do kategorii M₁ szerokość ustala się zgodnie z pkt 2.4.2 załącznika I do dyrektywy 97/27/WE.
- (^h) Masę kierowcy oraz, w stosownych przypadkach, członka załogi, ocenia się na 75 kg (z czego 68 kg masy osoby w pojeździe i 7 kg masy bagażu zgodnie z normą ISO 2416-1992), zbiornik paliwa jest napełniony w 90 %, a pozostałe układy zawierające płyn (z wyjątkiem układów wód zużytych) są napełnione w 100 %, biorąc pod uwagę pojemność deklarowaną przez producenta.
- (^q) W odniesieniu do przyczep, maksymalna prędkość dozwolona przez producenta.

CZĘŚĆ 2

WZÓR

(maksymalny format: A4 (210 × 297 mm))

ŚWIADECTWO HOMOLOGACJI TYPU WE

Pieczeń organu udzielającego homologacji typu

Zawiadomienie dotyczące:

- homologacji typu WE (¹)
- rozszerzenia homologacji typu WE (¹)
- odmowy udzielenia homologacji typu WE (¹)
- cofnięcia homologacji typu WE (¹)

typu pojazdu w odniesieniu do systemów ostrzegania przed niezamierzoną zmianą pasa ruchu

w odniesieniu do rozporządzenia Komisji (UE) nr 351/2012 z późniejszymi zmianami

Numer homologacji typu WE: _____

Powód rozszerzenia:

SEKCJA I

- 0.1. Marka (nazwa handlowa producenta):
- 0.2. Typ:
 - 0.2.1. Nazwa lub nazwy handlowe (o ile występują):
- 0.3. Sposób identyfikacji typu, jeżeli oznaczono na pojeździe (²):
 - 0.3.1. Umieszczenie tego oznaczenia:
- 0.4. Kategoria pojazdu (³):
- 0.5. Nazwa i adres producenta:
- 0.8. Nazwy i adresy zakładów montujących:
- 0.9. Przedstawiciel producenta:

SEKCJA II

1. Informacje dodatkowe (w stosownych przypadkach): zob. uzupełnienie
 2. Służba techniczna odpowiedzialna za przeprowadzenie badań:
 3. Data sporządzenia sprawozdania z badań:
 4. Numer sprawozdania z badań:
 5. Uwagi (jeżeli występują): zob. uzupełnienie
 6. Miejscowość:
 7. Data:
 8. Podpis:
- Załączniki:: Pakiet informacyjny.
Sprawozdanie z badań.

(¹) Niepotrzebne skreślić.

(²) Jeśli sposób identyfikacji typu zawiera znaki niemające znaczenia dla opisu typu pojazdu, podzespołu lub oddzielnego zespołu technicznego objętego tym dokumentem informacyjnym dotyczącym homologacji typu, znaki te przedstawia się w dokumentacji za pomocą symbolu "?" (np. ABC??123??).

(³) Zgodnie z definicją zawartą w części A załącznika II do dyrektywy 2007/46/WE.

*Uzupełnienie***do świadectwa homologacji typu WE nr ...**

1. Informacje dodatkowe:
 - 1.1. Krótki opis systemu ostrzegania przed niezamierzoną zmianą pasa ruchu zamontowanego w pojeździe:
 4. Wyniki badań przeprowadzonych zgodnie z załącznikiem II.
 - 4.1. Widoczne oznaczenia pasa ruchu wykorzystane w ramach badania.
 - 4.2. Dokumentacja wykazująca zgodność z wszystkimi pozostałymi oznaczeniami pasa ruchu wskazanymi w dodatku do załącznika II rozporządzenia Komisji (UE) nr 351/2012.
 - 4.3. Opis wariantów systemu ostrzegania przed niezamierzoną zmianą pasa ruchu wraz z określonymi dostosowaniami regionalnymi spełniającymi obowiązujące wymogi.
 - 4.4. Masa i obciążenie pojazdu w momencie przeprowadzania badania.
 - 4.5. Określenie progu ostrzegania (wyłącznie w przypadku, w którym system ostrzegania przed niezamierzoną zmianą pasa ruchu jest wyposażony w opcję umożliwiającą określenie progu ostrzegania przez użytkownika).
 - 4.6. Wynik badania sprawdzającego skuteczność optycznego sygnału ostrzegawczego.
 - 4.7. Wyniki badania mechanizmu ostrzegania o niezamierzonej zmianie pasa ruchu.
 - 4.8. Wyniki badania w zakresie wykrywania awarii.
 - 4.9. Wyniki badania w zakresie wyłączania systemu (wyłącznie jeżeli pojazd jest wyposażony w środki umożliwiające wyłączenie systemu ostrzegania przed niezamierzoną zmianą pasa ruchu).
 5. Uwagi (jeżeli występują):
-

ZAŁĄCZNIK II

Wymagania oraz badania w zakresie homologacji typu pojazdów silnikowych mające zastosowanie do systemów ostrzegania przed niezamierzoną zmianą pasa ruchu**1. Wymagania****1.1. Wymagania ogólne**

- 1.1.1. Pola magnetyczne lub elektryczne nie mogą wywierać negatywnego wpływu na skuteczność działania systemu ostrzegania przed niezamierzoną zmianą pasa ruchu (LDWS). Spełnienie tego wymagania należy wykazać, zapewniając zgodność z regulaminem nr 10 EKG ONZ ⁽¹⁾.

1.2. Wymagania dotyczące osiągnięć

- 1.2.1. Przez cały czas działania systemu, jak wskazano w pkt 1.2.3, LDWS ostrzega kierowcę, jeżeli pojazd przekroczy widoczne oznaczenie pasa ruchu, po którym się porusza, na drodze o kształcie między linią prostą a krzywą, na której wewnętrzne oznaczenia pasa ruchu są rozmieszczone w minimalnym promieniu 250 m, gdy takie działanie nie było zamierzone.

W szczególności:

- 1.2.1.1. system wysyła do kierowcy ostrzeżenie określone w pkt 1.4.1, jeżeli został zbadany zgodnie z przepisami pkt 2.5 (badanie ostrzegania o niezamierzonej zmianie pasa ruchu), oraz zgodnie z przepisami dotyczącymi oznaczeń pasa ruchu określonymi w pkt 2.2.3,
- 1.2.1.2. ostrzeżenie, o którym mowa w pkt 1.2.1, może zostać stłumione, jeżeli kierowca podejmie działania wskazujące na to, że zamierza zmienić pas ruchu;
- 1.2.2. system wysyła również do kierowcy ostrzeżenie określone w pkt 1.4.2, jeżeli został zbadany zgodnie z przepisami pkt 2.6 (badanie w zakresie wykrywania awarii). Sygnał ma postać ciągłą.
- 1.2.3. LDWS aktywuje się co najmniej przy prędkościach przekraczających 60 km/h, chyba że zostanie wyłączony ręcznie zgodnie z pkt 1.3.
- 1.3. Jeżeli pojazd jest wyposażony w środki umożliwiające wyłączenie funkcji LDWS, zastosowanie mają odpowiednio następujące warunki:
- 1.3.1. funkcja LDWS jest automatycznie przywracana na początku każdego nowego cyklu, którego w ramach zapłonu zostaje uruchomiony (tryb jazdy);
- 1.3.2. stały optyczny sygnał ostrzegawczy informuje kierowcę o tym, że funkcja LDWS została wyłączona. W tym celu można zastosować żółty sygnał ostrzegawczy określony w pkt 1.4.2.
- 1.4. Sygnał ostrzegawczy
- 1.4.1. Ostrzeżenie, o którym mowa w pkt 1.2.1, musi być zauważalne dla kierowcy oraz przekazane w jeden ze wskazanych poniżej sposobów:
- a) co najmniej dwa środki ostrzegawcze do wyboru spośród środków optycznych, akustycznych i dotykowych;
- b) jeden środek ostrzegawczy do wyboru spośród środków dotykowych i akustycznych, w połączeniu z przestrzennym wskazaniem kierunku niezamierzonego zbieżenia pojazdu z pasa ruchu.
- 1.4.1.1. Jeżeli do ostrzegania o niezamierzonej zmianie pasa ruchu stosuje się sygnał optyczny, można wykorzystać sygnał ostrzegający o awarii wskazany w pkt 1.2.2 w trybie migania.
- 1.4.2. Sygnał ostrzegający o awarii, o którym mowa w pkt 1.2.2, musi mieć postać żółtego optycznego sygnału ostrzegawczego.
- 1.4.3. Optyczne sygnały ostrzegawcze LDWS aktywują się po ustawieniu wyłącznika zapłonu w pozycji włączonej (tryb jazdy) albo gdy wyłącznik zapłonu znajduje się w przewidzianej przez producenta pozycji przejściowej między pozycją włączoną (tryb jazdy) a pozycją rozruchu silnika (wyjściowy stan systemu (włączenie zasilania)). Wymóg ten nie ma zastosowania do sygnałów ostrzegawczych wyświetlanych w przestrzeni wspólnej.
- 1.4.4. Optyczne sygnały ostrzegawcze muszą być widoczne również w świetle dziennym; kierowca musi być w stanie prawidłowo ocenić stan sygnałów z siedzenia kierowcy.
- 1.4.5. Jeżeli kierowca jest powiadamiany o tymczasowym wyłączeniu systemu LDWS za pomocą optycznego sygnału ostrzegawczego, na przykład z uwagi na wystąpienie trudnych warunków pogodowych, sygnał ten musi mieć postać ciągłą. W tym celu można zastosować sygnał ostrzegający o awarii określony w pkt 1.4.2.
- 1.5. Przepisy dotyczące okresowej kontroli technicznej
- 1.5.1. W ramach okresowej kontroli technicznej należy zapewnić możliwość potwierdzenia prawidłowości działania systemu LDWS za pośrednictwem bezpośredniej obserwacji statusu sygnału ostrzegającego o awarii po włączeniu zasilania (wyłączone – system działa prawidłowo, włączone – wystąpienie awarii systemu).

⁽¹⁾ Dz.U. L 116 z 8.5.2010, s. 1.

Jeżeli sygnał ostrzegający o awarii znajduje się w przestrzeni wspólnej, przestrzeń ta musi zostać uznana za funkcjonalną przed sprawdzeniem statusu sygnału ostrzegającego o awarii.

- 1.5.2. Podczas dokonywania homologacji typu należy w sposób poufny przekazać informacje na temat tego, jakie środki zastosowano, aby uniemożliwić osobom niepowołanym łatwe wprowadzenie zmian w sposobie działania wybranego przez producenta sygnału ostrzegającego o awarii.

Ten wymóg dotyczący zabezpieczeń uznaje się za spełniony, jeżeli istnieje dodatkowa metoda umożliwiająca sprawdzenie, czy system LDWS działa prawidłowo.

2. Procedury badań

- 2.1. Producent musi dostarczyć zwięzły komplet dokumentacji zawierający informacje o podstawowej konstrukcji układu oraz, w stosownych przypadkach, o sposobie jego połączenia z innymi układami pojazdu. Należy wyjaśnić funkcję systemu, a w dokumentacji należy opisać, w jaki sposób przeprowadza się kontrolę prawidłowości działania systemu, czy system wywiera wpływ na inne układy pojazdu, oraz jakie metody stosuje się przy ustalaniu sytuacji, które spowodują wyświetlenie sygnału ostrzegającego o awarii.

2.2. Warunki badań

- 2.2.1. Test przeprowadza się na płaskiej, suchej powierzchni pokrytej asfaltem lub betonem.
- 2.2.2. Temperatura otoczenia musi mieścić się w przedziale 0–45 °C.
- 2.2.3. Widoczne oznaczenia pasa ruchu
- 2.2.3.1. Widoczne oznaczenia pasa ruchu stosowane w badaniach ostrzegania przed niezamierzoną zmianą pasa ruchu określonych w pkt 2.6 muszą należeć do jednej z kategorii wskazanych w dodatku do niniejszego załącznika, znajdować się w dobrym stanie i być wykonane z materiału spełniającego obowiązujące w danym państwie członkowskim normy dotyczące widocznych oznaczeń pasa ruchu. Należy przedstawić informacje dotyczące rozmieszczenia widocznych oznaczeń pasa ruchu stosowanych na potrzeby badań.
- 2.2.3.2. Producent pojazdu musi wykazać przy pomocy dokumentacji zgodność ze wszystkimi pozostałymi oznaczeniami pasa ruchu wskazanymi w dodatku do niniejszego załącznika. Wszelką tego rodzaju dokumentację należy załączyć do sprawozdania z badań.
- 2.2.3.3. Jeżeli dany typ pojazdu może być wyposażony w różne warianty systemu LDWS z dostosowaniami regionalnymi, producent musi wykazać przy pomocy dokumentacji, że wszystkie te warianty spełniają wymagania określone w niniejszym rozporządzeniu.
- 2.2.4. Badanie należy przeprowadzać w warunkach widoczności pozwalających na bezpieczną jazdę z wymaganą prędkością badania.

2.3. Warunki dotyczące pojazdu

2.3.1. Masa badanego pojazdu

Pojazd może być badany przy dowolnym obciążeniu, przy określonym przez producenta rozłożeniu masy pomiędzy osie, bez przekraczania dopuszczalnej maksymalnej masy przypadającej na każdą z osi. Po rozpoczęciu procedury badawczej nie można wprowadzać żadnych dodatkowych zmian. Producent pojazdu musi wykazać przy pomocy odpowiedniej dokumentacji, że system działa prawidłowo przy dowolnym obciążeniu.

- 2.3.2. Pojazd należy badać przy zalecanym przez producenta pojazdu ciśnieniu opon.

- 2.3.3. W przypadku gdy LDWS jest wyposażony w opcję umożliwiającą określenie progu ostrzegawczego przez użytkownika, badanie określone w pkt 2.5 przeprowadza się przy progu ostrzegania ustawionym na maksymalny poziom wykrywania niezamierzonej zmiany pasa ruchu. Po rozpoczęciu procedury badań nie można wprowadzać żadnych dodatkowych zmian.

2.4. Badanie sprawdzające skuteczność optycznego sygnału ostrzegawczego

Należy przeprowadzić kontrolę nieruchomego pojazdu w celu sprawdzenia, czy optyczne sygnały ostrzegawcze spełniają wymagania określone w pkt 1.4.3.

2.5. Badanie ostrzegania przed niezamierzoną zmianą pasa ruchu

- 2.5.1. Pojazd należy prowadzić z prędkością 65 km/h +/- 3 km/h po środkowej części pasa służącego do badań w sposób płynny, tak aby położenie pojazdu było stabilne.

Utrzymując przewidzianą prędkość, należy delikatnie zmieniać kierunek ruchu pojazdu w lewo lub w prawo przy tempie zmiany wynoszącym między 0,1 a 0,8 m/s, tak aby pojazd przekroczył oznaczenie pasa ruchu. Badanie należy powtórzyć przy różnej wartości tempa zmiany w zakresie między 0,1 a 0,8 m/s.

Należy powtórzyć przedstawione powyżej badania, zmieniając kierunek jazdy na przeciwny.

- 2.5.2. System LDWS przekazuje ostrzeżenie o niezamierzonej zmianie pasa ruchu, o którym mowa w pkt 1.4.1, najpóźniej w momencie, gdy zewnętrzna część opony przedniego koła pojazdu znajdującego się najbliżej oznaczeń pasa ruchu przekroczy linię wyznaczoną 0,3 m poza krawędzią widocznych oznaczeń pasa ruchu, w kierunku których pojazd zbacza.
- 2.6. *Badanie wykrywania awarii*
- 2.6.1. Należy przeprowadzić symulację awarii systemu LDWS, na przykład poprzez odłączenie źródła zasilania dowolnego elementu systemu LDWS lub rozłączenie dowolnego połączenia elektrycznego między elementami systemu LDWS. Przy symulacji awarii systemu LDWS nie należy rozłączać połączeń elektrycznych zasilających funkcję nadawania sygnału ostrzegającego o awarii, o której mowa w pkt 1.4.2, ani przerywać działania mechanizmu wyłączania systemu LDWS, o którym mowa w pkt 1.3.
- 2.6.2. Sygnał ostrzegający o awarii, o którym mowa w pkt 1.4.2, musi być uruchomiony przez cały czas kierowania pojazdem, a po późniejszym przeprowadzeniu cyklu włączenia i wyłączenia zapłonu należy go uruchomić ponownie, o ile symulowana awaria będzie się nadal utrzymywać.
- 2.7. *Badanie wyłączania systemu*
- 2.7.1. Jeżeli pojazd jest wyposażony w środki służące do wyłączenia systemu LDWS, należy ustawić wyłącznik zapłonu w pozycji włączonej (tryb jazdy) i wyłączyć system LDWS. Należy uruchomić sygnał ostrzegawczy, o którym mowa w pkt 1.3.2. Należy ustawić wyłącznik zapłonu w pozycji wyłączonej. Należy ponownie ustawić wyłącznik zapłonu w pozycji włączonej (tryb jazdy) i sprawdzić, czy uruchomiony wcześniej sygnał ostrzegawczy nie uruchomił się ponownie, co oznaczałoby, że system LDWS został przywrócony zgodnie z opisem przedstawionym w pkt 1.3.1. Jeżeli układ zapłonowy uruchamia się przy pomocy „kluczyka”, przedstawiony powyżej wymóg należy spełnić, nie wyjmując kluczyka ze stacyjki.
-

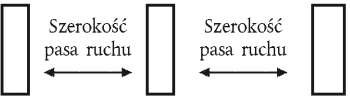
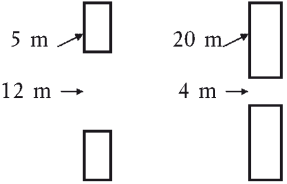
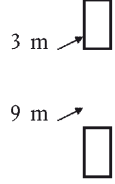
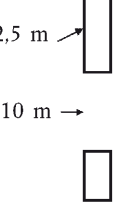
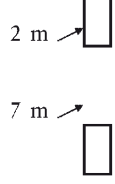
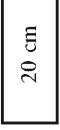
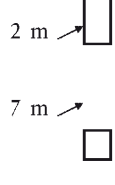
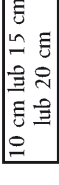
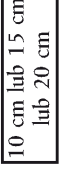
Dodatek

Określenie widocznych oznaczeń pasa ruchu

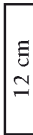
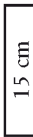
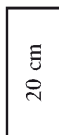
1. Do celów związanych z procedurami badań, o których mowa w pkt 2.2 i 2.5 załącznika II, szerokość pasa służącego do badań musi być większa niż 3,5 m.
2. Zakłada się, że widoczne oznaczenia pasa ruchu określone w tabeli 1 mają kolor biały, chyba że niniejszy dodatek stanowi inaczej.
3. Tabelę 1 stosuje się do celów związanych z dokonywaniem homologacji zgodnie z pkt 2.2 i 2.5 załącznika II do niniejszego rozporządzenia.

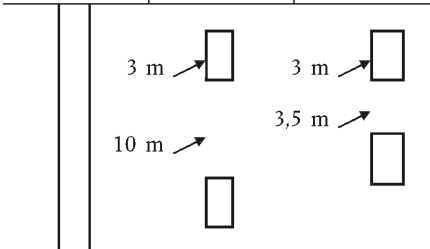
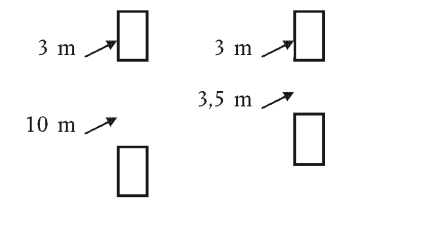
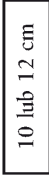
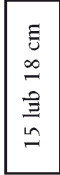
Tabela 1

Określone widoczne oznaczenia pasa ruchu

WZÓR			PAŃSTWO	PAŃSTWO		
Oznaczenia lewej krawędzi pasa ruchu	Linia środkowa	Oznaczenia prawej krawędzi pasa ruchu		Oznaczenia lewej krawędzi pasa ruchu	Linia środkowa	Oznaczenia prawej krawędzi pasa ruchu
			Definicja szerokości pasa ruchu stosowana do celów niniejszego rozporządzenia			
			HISZPANIA			
			SZWECJA			
			BELGIA			
			ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO autostrady (*)			
			ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO dwupasmowe drogi szybkiego ruchu			

WZÓR				PAŃSTWO	SZEROKOŚĆ		
Oznaczenia lewej krawędzi pasa ruchu	Linia środkowa	Oznaczenia prawej krawędzi pasa ruchu			Oznaczenia lewej krawędzi pasa ruchu	Linia środkowa	Oznaczenia prawej krawędzi pasa ruchu
3 m 				ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO jednopasmowe drogi szybkiego ruchu (ograniczenie prędkości > 40 mil na godzinę)	10 lub 15 lub 20 cm	10 lub 15 cm	10 lub 15 lub 20 cm
6 m 							
5 m 				DANIA	30 cm	15 cm	30 cm
10 m 							
3 m 				NIDERLANDY	15 cm	10 cm	15 cm
9 m 							
3 m 				WŁOCHY drogi drugorzędne i lokalne	12 lub 15 cm	10 lub 12 cm	12 lub 15 cm
4,5 m 							
4,5 m 				WŁOCHY autostrady	25 cm	15 cm	25 cm
7,5 m 							
3 m 				WŁOCHY drogi główne	25 cm	15 cm	25 cm
4,5 m 							
4 m 				IRLANDIA	15 cm	10 cm	15 cm
8 m 							

WZÓR			PAŃSTWO	SZEROKOŚĆ		
Oznaczenia lewej krawędzi pasa ruchu	Linia środkowa	Oznaczenia prawej krawędzi pasa ruchu		Oznaczenia lewej krawędzi pasa ruchu	Linia środkowa	Oznaczenia prawej krawędzi pasa ruchu
3 m 			GRECJA			
9 m 						
4 m 			PORTUGALIA			
10 m 						
3 m 			FINLANDIA			
9 m 						
4 m 			NIEMCY drogi drugorzędne			
8 m 						
6 m 			NIEMCY autostrady			
12 m 						
3 m 		39 m 	FRANCJA autostrady (*)			
10 m 		13 m 				

WZÓR			PAŃSTWO	SZEROKOŚĆ		
Oznaczenia lewej krawędzi pasa ruchu	Linia środkowa	Oznaczenia prawej krawędzi pasa ruchu		Oznaczenia lewej krawędzi pasa ruchu	Linia środkowa	Oznaczenia prawej krawędzi pasa ruchu
			FRANCJA drogi szybkiego ruchu (4 pasy ruchu lub 2 × 2 pasy ruchu)			
			FRANCJA (pozostałe rodzaje dróg)			

(*) Z wyjątkiem niektórych stref (np. łącznic, pasów ruchu dla pojazdów wolnobieżnych...).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 352/2012**z dnia 23 kwietnia 2012 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do

produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 kwietnia 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	49,0
	TN	124,7
	TR	110,1
	ZZ	94,6
0707 00 05	JO	216,8
	TR	129,5
	ZZ	173,2
0709 93 10	TR	102,8
	ZZ	102,8
0805 10 20	EG	55,3
	IL	73,9
	MA	51,3
	TN	54,8
	TR	50,5
	ZZ	57,2
0805 50 10	TR	45,9
	ZZ	45,9
0808 10 80	AR	82,1
	BR	81,6
	CA	117,0
	CL	93,7
	CN	111,9
	MK	31,8
	NZ	123,3
	US	157,3
	UY	72,9
	ZA	87,4
	ZZ	95,9
0808 30 90	AR	112,5
	CL	112,9
	CN	65,6
	US	107,0
	ZA	126,1
	ZZ	104,8

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 353/2012**z dnia 23 kwietnia 2012 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych cel przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 971/2011 na rok gospodarczy 2011/2012**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych cel stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2011/2012 rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 971/2011 ⁽³⁾. Ceny te i cła zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 345/2012 ⁽⁴⁾.

- (2) Dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot, zgodnie z art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006.

- (3) Ze względu na konieczność zapewnienia, że środek ten będzie mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej po udostępnieniu aktualnych danych, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe cła mające zastosowanie przy przywozie produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2011/2012 rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 971/2011, zostają zmienione i są zamieszczone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 kwietnia 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 254 z 30.9.2011, s. 12.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 108 z 20.4.2012, s. 32.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych cel przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, mające zastosowanie od dnia 24 kwietnia 2012 r.

(w EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowego cła za 100 kg netto produktu
1701 12 10 ⁽¹⁾	39,53	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	39,53	2,75
1701 13 10 ⁽¹⁾	39,53	0,00
1701 13 90 ⁽¹⁾	39,53	3,05
1701 14 10 ⁽¹⁾	39,53	0,00
1701 14 90 ⁽¹⁾	39,53	3,05
1701 91 00 ⁽²⁾	43,62	4,38
1701 99 10 ⁽²⁾	43,62	1,25
1701 99 90 ⁽²⁾	43,62	1,25
1702 90 95 ⁽³⁾	0,44	0,25

⁽¹⁾ Odnosi się do jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Odnosi się do jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

DECYZJE

DECYZJA RADY 2012/205/WPZiB

z dnia 23 kwietnia 2012 r.

zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

Artykuł 1

uwzględniając decyzję 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 23 ust. 2,

Osobę i podmioty wymienione w załączniku do niniejszej decyzji usuwa się z wykazu zawartego w załączniku II do decyzji 2010/413/WPZiB.

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2

(1) W dniu 26 lipca 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/413/WPZiB.

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

(2) Rada uważa, że nie ma już powodów do pozostawienia jednej osoby i dwóch podmiotów w wykazie osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi zamieszczonym w załączniku II do decyzji 2010/413/WPZiB.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 23 kwietnia 2012 r.

(3) Należy zatem odpowiednio zmienić wykaz zamieszczony w załączniku II do decyzji 2010/413/WPZiB,

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 195 z 27.7.2010, s. 39.

ZAŁĄCZNIK

Osoba i podmioty, o których mowa w art. 1

A Sedghi

Walship SA

Morison Menon Chartered Accountant

DECYZJA RADY 2012/206/WPZiB

z dnia 23 kwietnia 2012 r.

zmieniająca decyzję 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 1 grudnia 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/782/WPZiB ⁽¹⁾.
- (2) W związku z powagą sytuacji w Syrii, Rada uważa, że konieczne jest nałożenie dodatkowych środków ograniczających wobec reżimu syryjskiego.
- (3) W tym kontekście należy zabronić sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu dalszych towarów i technologii, które mogłyby zostać wykorzystane do stosowania wewnętrznych represji, lub poddać je wymogowi uzyskania zezwolenia.
- (4) Należy ponadto zabronić sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu towarów luksusowych do Syrii.
- (5) Decyzję 2011/782/WPZiB należy odpowiednio zmienić,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2011/782/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

1. Sprzedaż, dostawa, przekazywanie lub wywóz do Syrii uzbrojenia i materiałów z nim związanych, łącznie z bronią i amunicją, pojazdami wojskowymi i sprzętem wojskowym, sprzętem paramilitarnym i częściami zamiennymi do wyżej wymienionych, jak również sprzętu, który mógłby zostać wykorzystany do stosowania wewnętrznych represji, przez obywateli państw członkowskich lub z terytoriów państw członkowskich lub z użyciem statków pływających pod ich banderą lub ich statków powietrznych, są zabronione niezależnie od tego, czy pochodzą z terytoriów państw członkowskich.

2. Sprzedaż, dostawa, przekazywanie lub wywóz do Syrii niektórych innych: sprzętu, towarów i technologii, które mogłyby zostać wykorzystane do stosowania wewnętrznych represji, lub do produkcji i konserwacji produktów, które mogłyby zostać wykorzystane do stosowania wewnętrznych represji, przez obywateli państw członkowskich lub z terytoriów państw członkowskich lub z użyciem statków pływających pod ich banderą lub ich statków powietrznych, są zabronione niezależnie od tego, czy pochodzą z terytoriów państw członkowskich.

Unia podejmuje działania konieczne do określenia odpowiednich przedmiotów, które mają być objęte zakresem niniejszego ustępu.

3. Zabronione jest:

- a) dostarczanie, bezpośrednio lub pośrednio, pomocy technicznej, usług pośrednictwa lub innych usług związanych z przedmiotami, o których mowa w ust. 1 i 2, lub związanych z dostarczaniem, produkcją, konserwacją i używaniem takich przedmiotów, jakiegokolwiek osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi w Syrii lub w celu wykorzystania na terytorium Syrii;
- b) zapewnianie, bezpośrednio lub pośrednio, finansowania lub pomocy finansowej związanej z przedmiotami, o których mowa w ust. 1 i 2, w tym w szczególności dotacji, pożyczek i ubezpieczeń kredytów eksportowych, w odniesieniu do jakiegokolwiek sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu takich przedmiotów, lub w odniesieniu do udzielania związanej z tym pomocy technicznej, usług pośrednictwa lub innych usług jakiegokolwiek osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi w Syrii lub w celu wykorzystania na terytorium Syrii.”;

- 2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 1a

1. Sprzedaż, dostawa, przekazywanie lub wywóz do Syrii niektórych: sprzętu, towarów i technologii innych niż te, o których mowa w art. 1 ust. 2, które mogłyby zostać wykorzystane do stosowania wewnętrznych represji, lub do produkcji i konserwacji produktów, które mogłyby zostać wykorzystane do stosowania wewnętrznych represji, przez obywateli państw członkowskich lub z terytoriów państw członkowskich lub z użyciem statków pływających pod ich banderą lub ich statków powietrznych, wymagają zezwolenia wydawanego po rozpatrzeniu każdego indywidualnego przypadku przez właściwe organy państwa członkowskiego wywozu.

Unia podejmuje działania konieczne do określenia odpowiednich przedmiotów, które mają być objęte zakresem niniejszego ustępu.

2. Zapewnianie:

- a) pomocy technicznej, usług pośrednictwa lub innych usług związanych z przedmiotami, o których mowa w ust. 1, lub związanych z zaopatrzeniem, produkcją, konserwacją i używaniem takich przedmiotów na rzecz jakiegokolwiek osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu w Syrii lub w celu wykorzystania na terytorium Syrii;
- b) finansowania lub udzielania pomocy finansowej związanej z przedmiotami, o których mowa w ust. 1, w tym w szczególności dotacji, pożyczek i ubezpieczeń kredytów eksportowych, w odniesieniu do jakiegokolwiek sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu takich przedmiotów, lub w odniesieniu do udzielania związanej z tym pomocy technicznej, usług pośrednictwa lub innych usług na rzecz jakiegokolwiek osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu w Syrii lub w celu wykorzystania na terytorium Syrii;

⁽¹⁾ Dz.U. L 319 z 2.12.2011, s. 56.

wymaga również zezwolenia wydawanego przez właściwy organ państwa członkowskiego wywozu.”;

Unia podejmuje działania konieczne do określenia odpowiednich przedmiotów, które mają być objęte zakresem niniejszego artykułu.”.

3) dodaje się artykuł w brzmieniu:

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

„Artykuł 8b

Zabrania się sprzedaży, dostarczania, przekazywania lub wywozu towarów luksusowych do Syrii przez obywateli państw członkowskich lub z terytoriów państw członkowskich lub przy użyciu statków pływających pod ich banderą lub ich statków powietrznych, niezależnie od tego, czy pochodzą z terytoriów państw członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 23 kwietnia 2012 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

DECYZJA DELEGOWANA KOMISJI

z dnia 8 lutego 2012 r.

zmieniająca załącznik III do decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1080/2011/UE w sprawie udzielenia gwarancji UE dla Europejskiego Banku Inwestycyjnego na pokrycie strat poniesionych w związku z pożyczkami i gwarancjami udzielonymi na zabezpieczenie pożyczek na potrzeby projektów poza granicami Unii oraz uchylenia decyzji nr 633/2009/WE w odniesieniu do Syrii

(2012/207/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1080/2011/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie udzielenia gwarancji UE dla Europejskiego Banku Inwestycyjnego na pokrycie strat poniesionych w związku z pożyczkami i gwarancjami udzielonymi na zabezpieczenie pożyczek na potrzeby projektów poza granicami Unii oraz uchylenia decyzji nr 633/2009/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W konkluzjach Rady w sprawie Syrii z dnia 23 maja 2011 r. ⁽²⁾ wezwano Europejski Bank Inwestycyjny (EBI), by w chwili obecnej nie zatwierdzał nowych operacji finansowania EBI na rzecz Syrii.
- (2) W rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie sytuacji w Syrii, Jemenie i Bahrajnie w kontekście sytuacji w świecie arabskim i w Afryce Północnej z zadowoleniem przyjęto konkluzje Rady dotyczące nałożenia środków ograniczających na Syrię, a w szczególności zwrócenia się do EBI o tymczasowe niezatwierdzanie nowych operacji finansowania w Syrii.
- (3) Sytuacja polityczna i gospodarcza w Syrii uległa dalszemu pogorszeniu od czasu przyjęcia decyzji nr 1080/2011/UE.
- (4) W swoich konkluzjach w sprawie Syrii z dnia 14 listopada 2011 r. ⁽³⁾ Rada postanowiła wprowadzić nowe środki ograniczające wobec syryjskiego reżimu i zawiesić jakiegokolwiek wypłaty lub inne płatności w ramach istniejących umów pożyczek zawartych pomiędzy EBI a Syrią lub w związku z tymi umowami.

- (5) W tym kontekście Rada przyjęła szereg środków ograniczających, w tym zakaz wypłat przez EBI w związku z istniejącymi umowami pożyczek zawartych między Syrią a EBI, które są obecnie połączone w decyzji Rady 2011/782/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii i uchylenia decyzji 2011/273/WPZiB ⁽⁴⁾ oraz rozporządzeniu Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz uchylającym rozporządzenie (UE) nr 442/2011 ⁽⁵⁾.
- (6) Komisja, przy udziale Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, oceniła, że ze względu na ogólną sytuację gospodarczą i polityczną wymagane jest wykreślenie Syrii z załącznika III do decyzji nr 1080/2011/UE zawierającego wykaz państw, które kwalifikują się do uzyskania finansowania EBI w ramach gwarancji UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W pkt B ust. 1 załącznika III do decyzji nr 1080/2011/UE skreśla się wyraz „Syria”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 lutego 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 280 z 27.10.2011, s. 1.

⁽²⁾ 3091. posiedzenie Rady do Spraw Zagranicznych.

⁽³⁾ 3124. posiedzenie Rady do Spraw Zagranicznych.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 319 z 2.12.2011, s. 56.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 16 z 19.1.2012, s. 1.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 20 kwietnia 2012 r.

zmieniająca decyzję wykonawczą 2011/861/UE w sprawie tymczasowego odstępstwa od reguł pochodzenia określonych w załączniku II do rozporządzenia Rady (WE) nr 1528/2007 w celu uwzględnienia szczególnej sytuacji Kenii w odniesieniu do filetów z tuńczyka (tuna loins)

(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 2463)

(2012/208/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1528/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie stosowania uzgodnień dotyczących produktów pochodzących z niektórych państw wchodzących w skład grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) przewidzianych w umowach ustanawiających lub prowadzących do ustanowienia umów o partnerstwie gospodarczym⁽¹⁾, w szczególności art. 36 ust. 4 załącznika II do tego rozporządzenia,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 19 grudnia 2011 r. Komisja przyjęła decyzję wykonawczą 2011/861/UE⁽²⁾, przyznając tymczasowe odstępstwo od reguł pochodzenia określonych w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1528/2007 w celu uwzględnienia szczególnej sytuacji Kenii w odniesieniu do filetów z tuńczyka.
- (2) Dnia 1 grudnia 2011 r., zgodnie z art. 36 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1528/2007, Kenia wystąpiła o przyznanie nowego odstępstwa od reguł pochodzenia określonych w tym załączniku. Dnia 16 stycznia 2012 r. Kenia przedstawiła dodatkowe informacje związane z tym wnioskiem. Zgodnie z informacjami przekazanymi przez Kenię połowy pochodzącego surowego tuńczyka były niezwykle niskie, nawet uwzględniając normalne wahania sezonowe, co doprowadziło do obniżenia produkcji filetów z tuńczyka. Kenia zwróciła uwagę na ryzyko związane z piractwem podczas dostaw surowego tuńczyka. Taka nietypowa sytuacja wciąż uniemożliwia Kenii przestrzeganie przez pewien okres reguł pochodzenia określonych w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1528/2007. Należy zatem przyznać nowe odstępstwo z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2012 r.
- (3) Decyzję wykonawczą 2011/861/UE stosuje się do dnia 31 grudnia 2011 r. Należy zapewnić ciągłość przywozu z krajów AKP do Unii oraz płynne przejście do stosowania Umowy przejściowej o partnerstwie gospodarczym między Wspólnotą Wschodnioafrykańską, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony („umowa przejściowa o partnerstwie między Wspólnotą Wschodnioafrykańską a UE”). Należy zatem przedłużyć okres obowiązywania decyzji wykonawczej 2011/861/UE z dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.
- (4) Niewłaściwe byłoby przyznanie odstępstwa zgodnie z art. 36 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1528/2007,

które przekraczałoby roczny kontyngent przyznany dla terytorium Wspólnoty Wschodnioafrykańskiej na podstawie umowy przejściowej o partnerstwie między Wspólnotą Wschodnioafrykańską a UE. Wielkości kontyngentu na lata 2012 i 2013 należy zatem ustalić na 2 000 ton filetów z tuńczyka rocznie.

- (5) W celu zachowania jasności należy wyraźnie określić, że aby filety z tuńczyka mogły korzystać z odstępstwa, jedynym materiałem niepochodzącym, który może być użyty do produkcji filetów z tuńczyka objętych kodem CN 1604 14 16, powinien być tuńczyk objęty pozycjami HS 0302 lub 0303.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą 2011/861/UE.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji wykonawczej 2011/861/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

W drodze odstępstwa od załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1528/2007 i zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. a) wspomnianego załącznika filety z tuńczyka objęte kodem CN 1604 14 16 wyprodukowane z niepochodzącego tuńczyka objętego pozycjami 0302 lub 0303 uważane są za pochodzące z Kenii zgodnie z warunkami określonymi w art. 2–5 niniejszej decyzji.”;

- 2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Odstępstwo przewidziane w art. 1 ma zastosowanie do produktów i ilości określonych w załączniku, przywożonych z Kenii i zgłaszanych do swobodnego obrotu w Unii w okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.”;

- 3) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 348 z 31.12.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 338 z 21.12.2011, s. 61.

4) załącznik zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2012 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 kwietnia 2012 r.

W imieniu Komisji

Algirdas ŠEMETA

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Numer porządkowy.	Kod CN	Opis towarów	Okresy	Ilości
09.1667	1604 14 16	Filety z tuńczyka znane jako „loins”	od dnia 1.1.2011 r. do dnia 31.12.2011 r.	2 000 ton
			od dnia 1.1.2012 r. do dnia 31.12.2012 r.	2 000 ton
			od dnia 1.1.2013 r. do dnia 31.12.2013 r.	2 000 ton”

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 20 kwietnia 2012 r.****w sprawie stosowania przepisów o kontroli i przemieszczaniu określonych dyrektywą Rady 2008/118/WE w odniesieniu do niektórych dodatków, zgodnie z art. 20 ust. 2 dyrektywy Rady 2003/96/WE***(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 2484)**(2012/209/UE)*

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 20 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na wniosek władz Niderlandów, wystosowany na podstawie art. 20 ust. 2 dyrektywy 2003/96/WE, Komisja przyjęła decyzję wykonawczą 2011/545/UE z dnia 16 września 2011 r. w sprawie stosowania przepisów o kontroli i przemieszczaniu określonych dyrektywą Rady 2008/118/WE w odniesieniu do wyrobów objętych kodem CN 3811, zgodnie z art. 20 ust. 2 dyrektywy Rady 2003/96/WE ⁽²⁾. Wspomniana decyzja wykonawcza obejmuje wszystkie produkty objęte kodem CN 3811 przepisami o kontroli i przemieszczaniu określonymi dyrektywą Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylając dyrektywę 92/12/EWG ⁽³⁾.
- (2) Zgodnie z wnioskiem przedłożonym przez władze Niderlandów celem decyzji wykonawczej 2011/545/UE jest zapobieganie oszustwom podatkowym, unikaniu opodatkowania i nadużyciom poprzez objęcie przepisami o kontroli i przemieszczaniu określonymi dyrektywą Rady 2008/118/WE niektórych produktów przeznaczonych do użycia jako dodatek do paliw silnikowych i podlegających w takim przypadku opodatkowaniu zgodnie z przepisami dyrektywy 2003/96/WE.
- (3) W związku z przyjęciem decyzji wykonawczej 2011/545/UE uwagę Komisji zwróciła szczególna pozycja produktów objętych kodami CN 3811 21 00 oraz 3811 29 00. Produkty te nie są ani przeznaczone do użycia jako paliwo opałowe lub paliwo silnikowe, ani jako dodatki do nich, nie stwarzają zatem ryzyka oszustw

podatkowych, unikania opodatkowania i nadużyć. Nie powinny zatem podlegać przepisom o kontroli i przemieszczaniu określonym dyrektywą Rady 2008/118/WE. Zatem jedynie produkty objęte kodami CN 3811 11 10, 3811 11 90, 3811 19 00 oraz 3811 90 00 powinny podlegać wspomnianym przepisom o kontroli i przemieszczaniu.

- (4) Decyzję wykonawczą 2011/545/UE należy zatem zastąpić analogiczną decyzją, której zastosowanie powinno jednak ograniczać się do kodów CN 3811 11 10, 3811 11 90, 3811 19 00 oraz 3811 90 00.

- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Podatku Akcyzowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Począwszy od dnia 1 stycznia 2013 r., produkty objęte kodami CN 3811 11 10, 3811 11 90, 3811 19 00 oraz 3811 90 00 załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽⁴⁾, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2031/2001 ⁽⁵⁾, podlegają przepisom o kontroli i przemieszczaniu określonym dyrektywą 2008/118/WE zgodnie z art. 20 ust. 2 dyrektywy 2003/96/WE.

Artykuł 2

Decyzja wykonawcza 2011/545/UE traci moc.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 kwietnia 2012 r.

W imieniu Komisji

Algirdas ŠEMETA

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51.⁽²⁾ Dz.U. L 241 z 17.9.2011, s. 33.⁽³⁾ Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 12.⁽⁴⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. L 279 z 23.10.2001, s. 1.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 23 kwietnia 2012 r.

w sprawie zatwierdzenia programu „Ensus voluntary scheme under RED for Ensus bioethanol production” w odniesieniu do wykazania spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju zgodnie z dyrektywami 2009/28/WE oraz 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

(2012/210/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającą i w następstwie uchylającą dyrektywę 2001/77/WE oraz 2003/30/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 18 ust. 6,

uwzględniając dyrektywę 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych ⁽²⁾, zmienioną dyrektywą 2009/30/WE ⁽³⁾, w szczególności jej art. 7c ust. 6,

po konsultacji z komitetem doradczym powołanym na mocy art. 25 ust. 2 dyrektywy 2009/28/WE,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W obu dyrektywach: 2009/28/WE i 2009/30/WE określono zestaw kryteriów zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do biopaliw. Każde odesłanie do przepisów zawartych w art. 17, 18 i w załączniku V do dyrektywy 2009/28/WE należy rozumieć jako równoczesne odniesienie do analogicznych przepisów w art. 7b, 7c i w załączniku IV do dyrektywy 98/70/WE.
- (2) W przypadku biopaliw i biopłynów uznanych za przeznaczone do celów, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a), b) i c), państwa członkowskie wymagają od podmiotów gospodarczych wykazania spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych dyrektywą 2009/28/WE, w jej art. 17 ust. 2–5.
- (3) Dyrektywa 2009/28/WE w motywie 76 stanowi, że należy unikać nadmiernych obciążeń dla przemysłu, a za pomocą dobrowolnych systemów można zwiększyć skuteczność metod wykazywania spełnienia przedmiotowych kryteriów zrównoważonego rozwoju.
- (4) Komisja może zdecydować, że dobrowolne międzynarodowe lub krajowe systemy wykazują, że partie biopaliwa spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju, określone w art. 17 ust. 3–5 dyrektywy 2009/28/WE, oraz że dobrowolne krajowe lub międzynarodowe systemy pomiarów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych zawierają dokładne dane wymagane dla celów art. 17 ust. 2 tej dyrektywy.

- (5) Komisja może zatwierdzić taki dobrowolny system na okres nie dłuższy niż pięć lat.
- (6) W przypadku gdy podmiot gospodarczy przedstawia dowód lub dane uzyskane w ramach systemu zatwierdzonego przez Komisję, państwo członkowskie nie wymaga od dostawcy, w granicach objętych decyzją zatwierdzającą, przedstawiania dalszych dowodów spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju.
- (7) Program „Ensus voluntary scheme under RED for Ensus bioethanol production” (zwany dalej: „Ensus”) przedłożono Komisji w dniu 21 listopada 2011 r. z wnioskiem o zatwierdzenie. Program ten obejmuje bioetanol z unijnej pszenicy paszowej wytwarzany w zakładzie Ensus One. Zatwierdzony program zostanie udostępniony za pomocą platformy na rzecz przejrzystości ustanowionej na mocy dyrektywy 2009/28/WE. Komisja może zdecydować się na publikację jedynie części programu, uwzględniając wymogi zachowania poufności charakteru szczególnie chronionych informacji handlowych.
- (8) W świetle oceny Komisji Ensus odpowiednio uwzględnia kryteria zrównoważonego rozwoju wymagane dyrektywą 2009/28/WE, stosuje również system bilansu masy zgodny z wymogami art. 18 ust. 1 dyrektywy 2009/28/WE.
- (9) Ocena programu Ensus wykazała, że spełnia on stosowne normy wiarygodności, przejrzystości i niezależności audytu, jak również wymogi metodologiczne określone w załączniku V do dyrektywy 2009/28/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dobrowolny program „Ensus voluntary scheme under RED for Ensus bioethanol production”, objęty wnioskiem o zatwierdzenie przedłożonym Komisji w dniu 21 listopada 2011 r., wykazuje, że partie biopaliwa spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju, ustalone w art. 17 ust. 3, 4 i 5 dyrektywy 2009/28/WE, a także w art. 7b ust. 3, 4 i 5 dyrektywy 98/70/WE. Program ten zawiera także dokładne dane do celów art. 17 ust. 2 dyrektywy 2009/28/WE oraz art. 7b ust. 2 dyrektywy 98/70/WE.

Co więcej, może on być wykorzystany do celów wykazania spełnienia przepisów art. 18 ust. 1 dyrektywy 2009/28/WE oraz art. 7c ust. 1 dyrektywy 98/70/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 28.12.1998, s. 58.

⁽³⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 88.

Artykuł 2

1. Niniejsza decyzja pozostaje w mocy przez pięć lat od wejścia w życie. W razie gdyby po przyjęciu decyzji Komisji zawartość programu uległa takim zmianom, które mogłyby mieć wpływ na przesłanki będące podstawą niniejszej decyzji, o zmianach tych niezwłocznie powiadamia się Komisję. Komisja prowadzi ocenę zgłoszonych zmian w celu ustalenia, czy program w dalszym ciągu uwzględnia odpowiednie kryteria zrównoważonego rozwoju, w odniesieniu do których został zatwierdzony.

2. O ile zostanie ustalone, że program wyraźnie nie wykonuje już zadań krytycznych z punktu widzenia niniejszej decyzji, i jeśli dojdzie do poważnego, strukturalnego naruszenia koniecznych warunków, Komisja może odwołać swoją decyzję.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 kwietnia 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

SPRÓSTOWANIA

Sprostowanie do decyzji Komisji 2011/383/UE z dnia 28 czerwca 2011 r. ustanawiającej kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE uniwersalnym środkom czyszczącym i środkom do czyszczenia urządzeń sanitarnych

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 169 z dnia 29 czerwca 2011 r.)

Stronia 60, załącznik, kryterium 7 – Wymogi dotyczące opakowania, lit. d):

zamiast: „d) Produkty pakowane w butelkach z rozpylaczem muszą być sprzedawane jako część systemu z wkładami uzupełniającymi.”,

powinno być: „d) Uniwersalne środki czyszczące pakowane w butelkach z rozpylaczem muszą być sprzedawane jako część systemu z wkładami uzupełniającymi.”.

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL